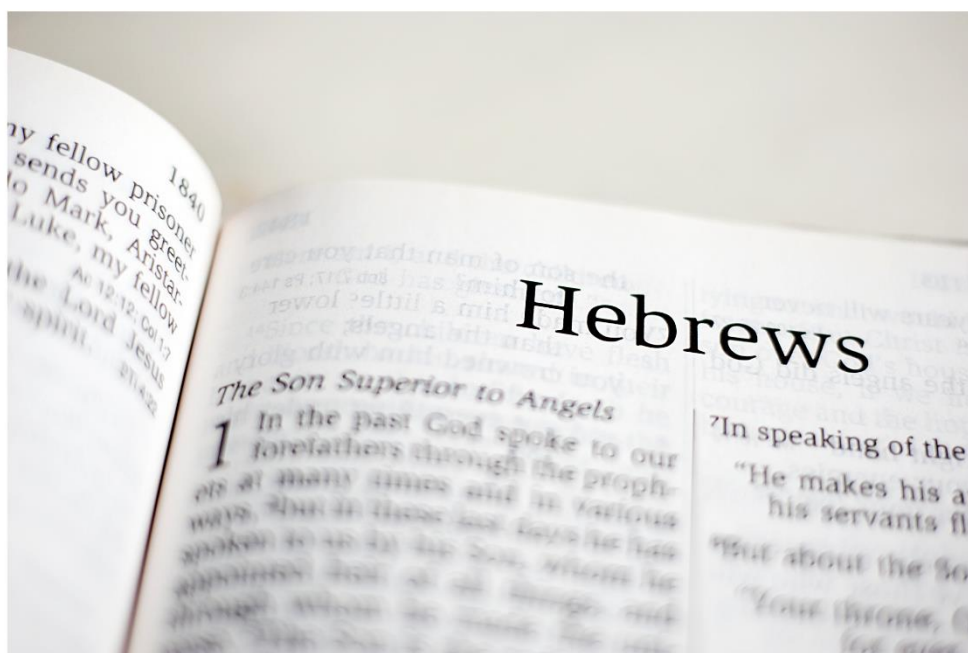

Gods Zoon in actie!

HEBREEËNBRIEF

Uitgelegd & toegepast

Johan Schep

De brief aan de Hebreëën

De superioriteit van de Heere Jezus

Wij weten niet zeker wie de schrijver van deze brief is. De Heere God weet het wel. Ik vind het wel fijn dat wij niet weten wie de schrijver, want ik geloof dat de Heilige Geest wil dat al het licht op de Heilige Zoon valt, 2 Petr. 1:21, 2 Tim. 3:16. Wij weten wel dat hij geschreven is aan een gemeenschap van Joodse mensen. De brief is geschreven door de Heilige Geest. Dus is deze brief ook voor u en ook voor mij bedoeld. Deze brief is vóór de vernietiging van de tempel te Jeruzalem in het jaar zeventig na Christus geschreven. De tempeldienst was er toen nog.

Hij is geschreven aan **drie verschillende groepen Joodse mensen**:

1) Gelovigen die uit het Jodendom kwamen. Ze werden voor hun geloof in de Heere Jezus door hun eigen volk ook vervolgd, Hebr. 10:32-34; 12:4. Zij liepen het gevaar dat zij het nieuwe met het oude bleven mixen, met zijn rituelen en zijn symboliek, Deut. 19:19. Zij waren zwak, door onrein te noemen wat de Heere alreeds rein verklaard had, Markus 7:19, Hand. 10:15, Rom. 14:1-12, 1 Kor. 8:9 en 1 Tim. 4:1-5. Zij hadden al leraren van het woord moeten zijn, Hebreëën. 5:12.

2) Joodse mensen, die intellectueel overtuigd waren, maar de Heere Jezus nog niet als hun Heer en Heiland aanvaard hadden. Zij hadden de eer van mensen liever, dan de eer van de Heere God, Joh. 12:42-43, Hebr. 2:1-3a; 6:4-6; 10:26.

3) Joodse mensen die nog niet geheel overtuigd waren, Hebr. 9:11-15,28. Het eerste of het oude verbond was ook niet slecht of verkeerd! De Heere had het hun zelf gegeven. Maar het was onvolmaakt en tijdelijk. Het was voor de gewone mensen gevaarlijk om in Gods nabijheid te komen, Ex. 33:20. Het volk had een volmaakte Hogepriester en een volmaakt Offer nodig! De Heere Jezus heeft dat ook voor 100% vervuld, Hebr. 8:1; 10:10,12,14. Het Nieuwe Verbond geeft ons een betere hoop, een beter verbond, betere beloften, een beter offer en ook een beter land, het hemelse Jeruzalem. Alles is nu eeuwig en het is ook al volmaakt.

Het was moeilijk voor hen om totaal afscheid te nemen van het Oude Verbond. Zij mochten niet in de synagoge en werden meer geminacht dan de heidenen. Paulus, die ook een wederom geboren Jood is, schrijft: *Niet hij is een Jood, die het in het openbaar is; en niet dat is de besnijdenis, die in het openbaar in het vlees plaats vindt. Maar hij is wel een Jood die het in het verborgene is en dat is de ware besnijdenis die van het hart; dit is naar de geest en niet naar de letter. Zijn lof is ook niet uit de mensen, maar uit de Heere God* Romeinen. 2:28,29. Wij zouden de Heere God nooit leren kennen, als Hij niet gesproken had, Hebr. 1:1.

Iedere religie vertelt ons hoe de mensen de Heere God proberen te bereiken, maar de Heere God komt Zelf naar ons toe. In Zijn Zoon om ons op te zoeken, omdat wij reddeloos verloren zijn, Luk. 19:10. De Heere sprak al vele malen door

Zijn profeten. Soms door een visioen, een gelijkenis of een schaduwbeeld. Het waren verschillende manieren, maar het was altijd de Heere God, Die tot het volk sprak. De volle openbaring van God Zelf is in Zijn Zoon. Als een Jood hoorde over de 'laatste dagen', dacht hij aan de tijd van de komende Messias, Jer. 33:14-16, Micha 5:1-4 en Zach. 9:9,16. Zelfs de Samaritaanse vrouw wist dat ook, Joh. 4:25.

De openbaringen over de Messias gingen vroeger in fasen. Bij Judah is het de juiste stam. Bij Micha is het de juiste stad. Bij Daniël is het de juiste tijd en bij Maleachi is het de juiste voorloper. Bij Jona is het Zijn dood en opstanding. Alle voorzeggingen zijn vervuld in de Heere Jezus. Daaraan mogen wij niets meer toevoegen, Op. 22:18,19. De Heere Jezus is ook meer dan alle openbaringen in het Oude Testament. De Heere openbaart ook minsten in twee plaatsen Zijn geheimen, Jer. 23:18,22 en Amos 3:7. De profeten schreven het op, maar begrepen het nog niet volledig, 1 Petr. 1:10,11. Er zijn meer dan 300 voorzeggingen voor Zijn eerste komst en meer dan 600 voorzeggingen wat betreft Zijn tweede komst. Immers, zovele beloften van de Heere God er zijn, in Hem zijn JA en in HEM, AMEN tot verheerlijking van de Heere God door ons heen.

Wij lezen over de zeven heerlijkheden van de Heere Jezus in Hebr. 1:2,3.

1) Jezus is de erfgenaam van alles!

Als Jezus de Zoon van God is, dan is Hij de erfgenaam van alles wat God bezit. Het is geprofeteerd in Ps. 2:6-9; 89:28. Jezus is de Schepper en de Onderhouder van alle dingen, Kol. 1:16. Alle eer komt Hem toe!, Rom. 11:36. Dit bewijst ons dat de Zoon één is met Zijn Vader, Joh.10:30. De toekomst is ook van de Zoon, Op. 5:6; 11:15. Hij is Heer en Messias, Hand.2:36. Toen Hij op aarde kwam was Hij arm, Luk. 9:58. Zelfs Zijn kleding werd van Hem afgepakt toen Hij gekruisigd werd. Als Hij terugkomt zal Hij alles erven, Rom. 8:16. Allen die in Hem geloven zijn de mede-erfgenamen. Zij zullen alles met Hem erven, tot in alle eeuwigheid.

2) Jezus is de Schepper van hemel en aarde

De Heere Jezus is de tussen persoon, door wie de Vader alles geschapen heeft, Joh. 1:3. Het feit dat de Heere Jezus als Schepper **iets uit niets** kan maken is een bewijs dat Hij God is. De schepping verlangt naar het originele begin, Rom. 8:32.

3) Jezus is de afstraling van Gods heerlijkheid

Niemand kan de Heere God zien. De Heere Jezus is het licht van God die in onze harten schijnt, 2 Kor. 4:6. Zonder Gods Zoon is er alleen duisternis. De duivel is op aarde de god van deze wereld en hij heeft de mensen verblind, 2 Kor. 4:4.

4) Jezus is de afdruk van Zijn aanwezigheid

Jezus is het beeld van de onzichtbare God de Eerstgeborene van de Schepping. Kol. 1:15; 2:9. Want in Hem, woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk.

5) Jezus is de afstraling van Gods heerlijkheid

Het universum hangt aan de hand van de Heere Jezus en Hij doet dat door Zijn Woord en zonder moeite en voor mij, Fil. 1:6. Ik vertrouw erop dat Hij die in u een goed werk begonnen is dat voltooiën zal tot op de dag van Jezus Christus.

6) Jezus geeft de reiniging van al onze zonden

Dat is de eerste belofte van het Nieuwe Testament. Matt. 1:21, 1 Petr.1:18,19, Hebr. 9:22, 1 Joh. 1:7. Je kunt er niets aan doen, dat je in zonden geboren bent. Je hoeft niet in je zonden te sterven, Joh. 8:21. Jezus stierf voor al onze zonden.

7) Jezus is verhoogd en zit nu op de hoogste plaats

In de tabernakel en de tempel waren geen stoelen. Het was de verantwoording van de priesters om constant te offeren. Nadat de Heere Jezus uitriep "Het is volbracht", scheurde het voorhangsel en ging de weg open naar God. De plaats waar JEZUS nu zit is de plaats van eer, autoriteit, rust en voorbede, Hebr. 7:25. Wat betekent dit voor ons? Als wij de Heere Jezus afwijzen, dan sluiten wij de toegang tot alles wat Hij ons wilt aanbieden af en dat heeft eeuwige gevolgen. Als wij Hem aanvaarden ontvangen wij alles wat Hij heeft. Er zijn twee keuzes!

Charles Haddon Spurgeon: *"Andere mannen hadden draden van de waarheid; maar de Heere Jezus nam alle draden en weefde er een prachtige mantel van, trok die aan en Hij kwam tevoorschijn, bekleed met alle waarheid van God."*

De Heere Jezus is meer dan de engelen, Hebr. 2:9.

Engelen hebben een hogere positie dan gevallen mensen. Zij hebben geen vlees en bloed maar kunnen de vorm van mensen aandoen, Hebr. 13:2. Zij kunnen ook in andere vormen zichtbaar zijn, Matt. 28:3,4; 22:2. Zij kunnen zich niet voortplanten. Zij hebben emoties, Luk. 15:10. Zij kunnen prediken, Gal. 1:8. Ze zijn tegelijk geschapen, Kol. 1:16. Er zijn ook veel engelen die gevallen zijn, maar zij bestaan nog (als demonen), want zij kunnen niet sterven, Op. 12:4. Engelen waren voor de mensen geschapen. Er zijn er veel, Dan. 7:10, Op. 5:11. Zij zijn goed georganiseerd en er zijn verschillende rangen (cherubim, serafim). Er zijn ook engelen die een naam hebben (Michaël, Gabriël en lucifer). Als wij in de Heere Jezus zijn en de wapenrusting aandoen overwinnen wij, Efeze. 6:10-18.

De Joodse mensen geven de engelen een te hoge positie

Toen de Heere zei: "Laat ons mensen maken naar ons beeld", weten wij dat Hij tot de Drie-enige God sprak. De Joden leren, dat de Heere tot Zijn engelen sprak. Het Oude Verbond is door engelen tot hen is gekomen, Hand. 7:51-53, Gal.3:19. Engelen mogen wij niet aanbidden, Kol 2:18. Deze wereld wordt nu geregeerd door een gevallen engel die ook de vorst van de wereld is, Joh. 12:31; 14:30. De schrijver gaat nu uitleggen, dat de Heere Jezus meer is dan alle engelen. In Hebr. 1:4a staat: *Hij is (of: Hij werd) zoveel meer geworden dan de engelen*. De boodschap is zo duidelijk: Op welke gebieden is de Heere Jezus dan meer?

a) Jezus is meer in Zijn titel, Hebr. 1:4,5

Hij heeft een betere Naam, Hebr. 1:5,6a. Engel betekent een dienstknecht of boodschapper. Tegen de Heere Jezus zegt Hij: Zoon, Ps. 2:7 en 2 Sam. 7:14. Hij is, was en blijft door Zijn Goddelijke natuur altijd Gods eeuwige Zoon. Door Zijn menselijke natuur wordt Hij nu Gods Messiaanse Zoon. Het eeuwige Zoon schap van de Heere Jezus is anders dan Zijn Messiaanse zoon schap: Het woord 'wezen' of zelfstandigheid in vers 3 is tijdloos en het vertelt wat Hij is want het woord 'geworden' in vers 4 wijst erop wat Hij in de tijd wordt. De titel Messiaanse Zoon verwerft Hij vanwege Zijn volbrachte werk, opstanding en ook menselijke natuur.

b) Jezus is meer in Zijn aanbedding, Hebr. 1:6

De engelen aanbidden de Zoon. Zij hebben Hem alreeds aanbeden als God en nu worden zij opgeroepen om Hem als de Zoon te aanbidden. Het woord Zoon heeft niets te maken met Zijn tijd, maar wel met Zijn titel als God, Kol. 1:15,18. Wereld betekent de plaats die bewoond is. Het woord vervolgens betekent ook opnieuw en het heeft te maken met Zijn wederkomst. De engelen reageren ook in vreugde. Ps. 97:7, Op. 5:1. Bij Zijn wederkomst wordt de Heere Jezus door iedereen gezien als de Hoogst verhevene en is Hij meer dan de engelen. De titel 'Eerstgeborene' duidt op Zijn waardigheid. Aanbedding is gericht op de Heere God en de Heere Jezus! Het is duidelijk dat Gods Messiaanse Zoon 100% Gods eeuwige Zoon is.

c) Zijn karakter als 100% God en 100% Mens, Hebr. 1:7

De engelen zijn geschapen en dienaren tot een vuurvlam, Ps. 104:4. Het woord geest is ook wind of adem. Vuurvlam heeft te maken met gericht, Gen. 19:13. De engelen brachten de boodschap van het gericht over Sodom, Psalms. 78:49. De Zoon is tevens ook de eeuwige God, Hebr. 1:8, Joh. 5:18; 10:30, 1 Tim. 3:16, 1 Joh. 5:20. De Zoon heeft een eeuwige troon en ook een Koninklijke scepter.

In Hebr. 1:9 zien wij de andere kant de Heere Jezus: Zijn menswording. Hij is voor eeuwig de verheerlijkte, sympathieke, meelevende en biddende Mens Die in de hemel zit en tevens ook de liefdevolle Belangenbehartiger voor ons is. De Heere Jezus houdt van rechtvaardigheid, Jac. 1:17, 1 Joh. 1:5, Ps. 119:117. Dit is het prachtige karakter van de Zoon. Zo is het karakter van lucifer totaal niet!

De Zoon gehoorzaamt met een passie en Hij gaat verder dan Zijn metgezellen. David gehoorzaamde de Heere ook met een passie. Hij schrijft in Psalms. 119:60: "Ik heb mij gehaast en ik heb niet gearzeld om al Uw geboden in acht te nemen".

d) Zijn eeuwigheid als de Schepper, Hebr. 1:10

Hier zien wij de Heere God ook tegen de Heere Jezus spreken als de Schepper, Ps. 102:25-27. De Heere Jezus was zonder begin en ook zonder einde, Hebr. 13:8. Wij verslijten onze kleding. Hemel en aarde, het werk van Zijn handen, vergaan ook. Alleen de Heere Jezus blijft voor eeuwig Dezelfde. Engelen zijn door Hem geschapen, maar niet allen bleven trouw en hen wacht het oordeel, 2 Petr. 2:4.

e) Zijn verheven soevereiniteit, ook over de engelen, Hebr. 1:13.

In dit vers staat: *Tegen wie van de engelen heeft Hij ooit gezegd: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik, al Uw vijanden neergelegd heb als, een voetbank voor Uwe voeten?* Dit heeft de Heere God nog nooit tegen de engelen gezegd, maar wel tegen de Heere Jezus. *En eens zal iedere knie zich buigen voor de Heere Jezus, Fil. 2:11, 1 Kor. 15:25*. De Heere Jezus zit. Het werk van de engelen is nooit klaar! In scherp contrast met de verheven positie van de Heere Jezus zijn de engelen dienaren (dienende geesten, Hebr. 1:14). Daarom moeten en kunnen zij ook gehoorzamen. Wij zijn mede-erfgenamen en engelen zullen gelovigen in eeuwigheid dienen. De zaligheid beërven betekent: gered worden, in verleden, heden en toekomst. Wat het verleden betreft is de gelovige gered van de straf van de zonden. Wat het heden betreft redt en bewaart de Heere Jezus ieder die door Hem tot God gaat. Dat kan Hij omdat Hij altijd leeft om voor hen te bidden, Hebr. 7:25. Wat de toekomst betreft is er een volkomen redding als de Heere Jezus voor de tweede keer wordt aanschouwd, Hebr. 9:28. Als de gelovigen bij Hem in de Hemel zijn en Hij de erfenis in bezit neemt, Hebr. 2:5-9a. De toekomstige wereld is niet zoals vandaag, van de engelen, maar wel samen met de Heere Jezus als de tweede Adam en voor de her stelde mens, Gen. 1:26-31.

Hebreeën Twee

Vers. 1,2 Als de Heere God een reactie verwacht van hen die de wet ontvangen door de engelen, hoeveel te meer verwacht de Heere nu een reactie van ons, die zulk een grotere zaligheid hebben ontvangen in Zijn Zoon, de Heere Jezus. Laten wij de Zoon aanbidden en ook kussen als onze Heer en Heiland. Eénwording met het hart van de Heere God, vanuit de gehele Hebreeënbrief. In deze verzen lezen wij de eerste van de vijf waarschuwingen in deze brief. Iedere waarschuwing wordt ook krachtiger naar de mate dat je deze brief leest. Het is voor de schrijver niet alleen belangrijk om de Heere Jezus te verhogen, het is ook belangrijk om met een bewogen hart een uitnodiging te geven! Er moet een passie zijn voor de mensen om op het gepredikte te reageren en er moet een passie zijn in iedere spreker om mensen tot een besluit te brengen. Het zondigen van de gelovigen is veel erger dan het zondigen van de ongelovigen!

Vs. 1 Het woord afdrijven is net als een schip, dat zonder koers vaart, Spr. 4:20.

Vs. 2,3 De engelen hielpen de Heere om de Torah te brengen. Hand. 7:38,53 De Heere strafte ook ieder mens, die de wet niet hield, Deut. 27:26, Hebr. 10:28.

Vs. 3 Nu gaan we van het mindere naar het meerdere. Als wij gestraft worden wanneer wij de wet niet houden, hoeveel te meer wanneer wij het Goede Nieuws afwijzen. Aan wie veel gegeven is, van hen wordt veel meer verwacht!

Vs. 4 De Heere bevestigt Zijn boodschap met tekenen (Joh. 6:1-14,25-29) en met wonderen (Joh. 11:1-44). Het doel van deze wonderen was om de waarheid van het evangelie te bewijzen. Wij hebben nu vandaag het gehele woord van God.

Vers. 5-8 Wij zagen dat de Heere Jezus meer is dan de engelen: als de Zoon van God. Wij zien ook dat de Heere Jezus meer is als de engelen: als de Zoon van mensen, Dan. 10, Efz. 6:10-18. De regering van de wereld is in de handen van goede en verkeerde engelen. De wereld die vergaat, is ook niet de wereld die komt! Het was de bedoeling van de mens dat zij zouden regeren op aarde, Ps. 8:4-9. De mens was de Koning voor de zondeval. Het woord 'de mensenzoon' betekent iemand die als mens geboren is. De Heere heeft een toekomst voor de mensen. De mens is een periode lager dan de engelen, want engelen kunnen niet sterven, Dan. 7:18,27, Luk. 20:36. De heiligen zullen voor eeuwig gaan regeren, Efeze. 1:20,21, Op. 3:21. Wij zullen regeren in de toekomst over de engelen. Toen Adam zondigde, verloor hij zijn scepter en kroon, Gen. 3:14; 6:6,7. De aarde regeert de mens. De mens vecht constant tegen deze aarde. Steeds verliest de mens en sterft hij of zij. Uiteindelijk sterft deze wereld ook, Romeinen. 8:18-21.

Vs. 9. De Heere Jezus werd onze Plaatsvervanger. Voor een korte tijd werd hij minder dan de engelen. Hij deed iets wat engelen niet kunnen. Dat is sterven, Luk 20:36. De dood was een pijnlijke ervaring voor Hem. Hij nam de vloek in onze plaats en dronk de beker van Gods toorn en leed voor al onze zonden. Hij dronk die leeg. Die hoef ik nooit meer te drinken. De Heere Jezus koos ervoor en kreeg er de genade voor! Doordat Jezus Zichzelf vernederde, is Hij ook zo verhoogd.

Vs. 10 Jezus is niet alleen de Schepper, maar ook Degene Die alles bedacht heeft.

Vers. 11-13 Wij zijn geheiligd en rechtvaardig verklaard. Hij Die heiligt is Jezus en zij die geheiligd worden zijn alle gelovigen. Als de Heere God mij ziet, ziet Hij het volmaakte leven van Zijn Zoon, 2 Kor. 5:21, Hebr. 10:10,14. Onze positie is dat wij heilig zijn. Wij zijn van één Vader en dat is de Heere God. Wij worden broeders genoemd, omdat wij het eeuwige leven met Hem delen. Hij heeft alle redenen om Zich over ons te schamen, maar Zijn Leven is in mij, vs. 14. Leven in angst om te sterven is het wapen dat satan gebruikt, omdat het zo absoluut is. Jezus moest sterven als een mens om de kracht van de dood te vernietigen. De dood kan mij ook niet meer intimideren en Zijn dood is de heerlijke weg naar de heerlijkheid.

Vers. 16,17 Hij is onze volmaakte Heiland, omdat Hij ook zo sympathiek is. De engelen hebben geen hulp nodig. Wij hebben Zijn hulp nodig als gevallen mensen. Hij helpt ons in onze verzoeken en om één met ons te blijven, Hebr. 4:14-16; 2:18. Hij is onze Redder. Hij kwam niet alleen om voor ons te sterven. Hij weet wat wij nodig hebben en Hij weet ook hoe Hij ons helpen kan. Niemand is als Hij!

Voetnoot . Waarom is de Heere Jezus in Zijn mensheid niet minderwaardig?

a) Vers. 5-9 Doordat Jezus mens werd, had Hij de mogelijkheid om het domein van de mens terug te nemen. Adam en Eva hadden eens ook die heerschappij.

b) Vers. 10-13 Doordat Jezus mens werd, had Hij de mogelijkheid om mensen tot heerlijkheid te brengen. Christus is niet alleen de laatste Adam, maar Hij is ook de Kapitein van onze redding. Hij is één met ons en wij zijn ook één met Hem!

c) Vers. 14-16 Doordat de Heere Jezus mens geworden is, heeft Hij satan al zijn wapens afgenomen, heeft Hij ons bevrijd van de dood en ook de angst daarvoor weggenomen. De autoriteit van de dood is uiteindelijk in de handen van de Heer, Deut. 32:39. De satan kan alleen datgene doen wat de Heere God toelaat, Job. 1:12; 2:6. De Heere Jezus kwam niet als een engel om de gevallen engelen te redden, 2 Petr. 2:4, Op. 12:7-9. Hij werd lager dan de engelen. Hij werd een mens. Hij koos om als Jood te komen en een deel van het zaad van Abraham te worden.

d) Vers. 17,18 Doordat de Heere Jezus mens werd, is het mogelijk dat Hij onze meelevende Hogepriester is. Engelen kunnen nooit in onze zwakheden komen, maar de Heere Jezus wel. Hij was hongerig, moe en is in alles verzocht. Hij weet wat het is om hulpeloos te zijn. Hij weet het als mensen Hem vals beschuldigen. Eli de hogepriester was niet zo, 1 Sam. 2:27. De Heere Jezus is barmhartig en trouw. Wat gebeurt er als wij zondigen? Dan staat Hij klaar om ons te helpen. Als Hogepriester kan de Heere Jezus ons de genade geven om niet te zondigen. Als wij zondigen hebben wij een Advocaat Die voor ons pleit vanaf Gods troon. Jezus vergeeft ons direct als wij onze zonden belijden, 1 Joh. 2:1. Hij schaamt Zich ook niet om ons Zijn broeders te noemen. Schamen wij ons nu om JEZUS?

Onze Heer en Heiland, Jezus Christus, is ook op ieder gebied volmaakt! Hij is het Hoofd van het lichaam, namelijk, van de Gemeente. Hij, Die het begin is, is de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn, Kol. 1:18. *De zaligheid is in geen ander, want er is onder de hemel geen andere Naam onder de mensen gegeven, waardoor wij zalig moeten worden*, Hand. 4:12. Het Joodse volk kon en kan het niet bevatten, dat God een mens werd. Nog minder kunnen zij bevatten, dat God als een mens stierf. Waar het evangelie ook gepredikt werd, moest dat altijd duidelijk uitgelegd worden, Hand. 17:2,3. Het evangelie van de Heere Jezus Christus is ook totaal niet naar de mens, Galaten. 1:11.

Er zijn vijf prestaties die de Heere Jezus volbracht als onze volmaakte Redder:

1) De basiswaarheid is, dat de Heere Jezus onze Plaatsvervanger is, vers. 9.

De Heere Jezus, die de engelen schiep werd voor een korte tijd minder dan de engelen. Hij stierf zodat Hij voor ons allen de Plaatsvervanger kan zijn. De ziel die zondigt zal sterven. Ezech. 18:4. Het loon van de zonde, is de dood, Rom. 6:23. De Heere Jezus, die nooit gezondigd heeft, stierf in onze plaats, 2 Kor. 5:21. Er is geen evangelie zonder plaatsvervangend sterven. De Schepper van de engelen vernederde Zich en stierf. Engelen kunnen niet sterven. Jezus deed voor ons wat de engelen niet voor ons konden doen. Het was geen makkelijke dood! Daarom staat er *'het lijden van de dood'*. De dood die Hij smaakte was de vloek van de zonde(n), Gal. 3:13; 4:4,5. De Heere Jezus droeg de zonden van alle mensen.

2) De Heere Jezus is in alles ook de Leidsman van onze Zaligheid, vs. 10.

Het paste Hem! Dat betekent: Wat de Heere deed kwam overeen met Zijn karakter en Zijn wijsheid. Het Kruis is een meesterwerk van wijsheid! God loste

door het kruis het probleem op die geen engel of mens kon oplossen. Het kruis komt overeen met Zijn heilige karakter. Daar toonde God in Jezus zijn haat tegen de zonden. Het kruis kwam overeen met Zijn kracht. In enkele uren droeg Jezus de straf die voor de zondaren een eeuwigheid zou duren. Het kruis komt ook overeen met Zijn liefde. *Zo lief heeft God de wereld gehad.* Het Kruis komt overeen met Zijn genade. Zijn kruisdood was ook plaatsvervangend, Jesaja. 53. Leidsman betekent pionier of vorst, Hand. 3:15; 5:31. Jezus is het Hoofd van een familie, waarin kinderen worden geboren en veilig kunnen groeien. Jezus is het model van de volmaakte gehoorzaamheid, Hebr. 5:8,9, 1 Petr. 2:22. Hij brengt ons van deze kant van de dood ook naar de andere kant, 1 Kor. 15:55, Joh. 11:25.

3) De Heere Jezus is Degene Die ons als gelovigen ook heilig maakt, vers. 11-13. Het is moeilijk om over ons te denken als heilige. De zonde knaagt zo aan ons. Het kan zijn dat wij ons niet heilig gedragen maar wij zijn heilig (apart gezet), Hebr. 10:10,14; 11:16. Wij zijn door het geloof geheiligd en gerechtvaardigd, 2 Kor. 5:21. De Heilige en wij die geheiligd zijn, hebben ook dezelfde Vader. Hij schaamt Zich niet ons broeders te noemen. Wij zijn mede-erfgenamen, Rom. 8:17. In Hem zijn wij volmaakt, Kol. 2:10. Onze eigen gerechtigheden zijn vuile lappen, Jes. 64:6. Die broederlijke relatie werd werkelijkheid na het kruis bij de gemeente.

4) De Heere Jezus is Degene Die de satan overwonnen heeft, vers. 14,15. *'Deel hebben aan'* betekent gemeenschap hebben of partners zijn in het geloof, 2 Petr. 1:4. Wij hebben Gods natuur al ontvangen. Daarom moest eerst de macht van de satan gebroken worden, want hij had de macht over de dood! De satan wil de mens in zijn macht houden totdat zij sterven, want na hun dood kunnen zij niet gered worden, Hebr. 9:27. Niemand kan de dood ook ontlopen! De dood is een krachtig wapen. Jezus heeft een krachtiger wapen: het eeuwige Leven en de Opstanding, Joh. 14:19. Het sterven is gewin, Filipp. 1:21. Wij hebben ons leven nu gegeven aan Degene, Die ook de dood overwonnen heeft, 1 Kor. 15:55.

5) De Heere Jezus is Degene Die in alles met ons mee kan voelen, vers. 16-18. De Heere Jezus is niet gekomen om de engelen te verlossen maar de mensen. Jezus koos uit liefde om als Jood te komen. Hij had ieder ras kunnen kiezen, Deut. 7:7,8. Paulus herinnert Timotheus er aan, dat Jezus ook mens was, 2 Tim. 2:8. Dat is heel belangrijk als je door de stormen van dit leven gaat. Jezus heeft als een mens ook de stormen van het leven meegemaakt. Hij is voor eeuwig mens. *Er is een God en een Middelaar tussen God en mensen, de mens Jezus Christus!*, 1 Tim. 2:5. Waarom ging de Heere Jezus door alle stormen van het leven heen? Jezus is God. De Heere God is almachtig en heilig, maar Hij is niet onverschillig. Dat hebben wij geleerd van de geschiedenis van het Joodse volk, Exodus. 2:23.

Jezus weet, waar wij pijn hebben of zwak zijn. Hij is Degene waar wij naar toe kunnen voor onze redding, maar ook om Zijn medeleven en hulp te ontvangen. Het hart van de Hebreeën brief is Hebr. 8:1. Zo een Hogepriester hebben wij! Jezus is onze Plaatsvervanger.

Jezus is onze Leidsman.
Jezus is onze Heiligmaker.
Jezus is degene die satan overwonnen heeft.
Jezus is het die in alles ook met ons meevoelt.

Wie is zij die daar opkomt uit de woestijn, leunend op haar liefste?, Hoogl. 8:5.
Dat leunen is met beide armen (8:6). De Heere Jezus draagt ons de gehele weg!

Voetnoot

Wij willen de Heere Jezus zien, Joh. 12:21. Wij zien de Heere Jezus, vs. 9. Wij zullen Hem zien, 1. Joh. 3:2. Het eerste is de smeekbede van de zondaar, het tweede is het voorrecht van de gelovige en het derde is de belofte van de Schrift.

De Heere Jezus, is meer dan Mozes, Hebr. 3:1-6

Het is belangrijk te weten hoe het Joodse volk over Mozes denkt. Zij achten Mozes, hun leider, bevrijder en wetgever, hoger dan de engelen in de hemel. De Heere sprak in visioenen tegen de profeten, maar bij Mozes sprak de Heere van aangezicht tot aangezicht. Hij sprak direct tegen Mozes bij de braambos uit de hemel en bij de berg Sinai. Mozes leidde hen ook uit de slavernij en bracht hen naar hun Land. Jezus had hen niet bevrijd van Rome! Zij dachten ook dat Mozes het manna had gegeven. Jezus corrigeert hen, Joh. 6:32. De Heere had op wonderlijke wijze voor Mozes gezorgd toen hij een baby was. De Heere had op wonderlijke wijze gezorgd voor zijn begrafenis en ook tijdens zijn leven liet Hij Zijn eigen heerlijkheid zien. Het straalde zelfs van zijn gezicht, Ex. 34:29. In Rom. 2 staat, dat de Joden een groot vertrouwen hadden in de wet. De wetten worden soms de wetten van Mozes genoemd, Luk. 2:22, Hand. 13:39. Mozes schreef de eerste vijf boeken (Torah) met het plan van de tabernakel en de ontmoeting bij de ark van het verbond. De tabernakel met al zijn priesters, offers en ceremoniën was een voorbeeld van de werkelijkheid in de hemel en de dienst aan de Persoon en het werk van de Heere Jezus, Ex. 25:9; 39:42,43. Johannes de Doper en de Heere Jezus zijn beiden meer dan Mozes (voor Johannes gold Matt. 11:11). Johannes de Doper wees Jezus aan en sprak als eerste over het wegnemen van alle zonden, Joh.1:29. Mozes leidde hen uit de slavernij van Egypte, Ex. 3:8. Jezus leidde ons uit de slavernij van de zonden. Mozes is een vergeven moordenaar. Jezus is zonder zonden. Mozes vervulde maar de helft. Hij bracht hen uit maar niet in het Land. Jezus vervulde Zijn opdracht. Hij ging de hele weg tot op het Kruis. De meesten konden het land niet in, vanwege ongehoorzaamheid. Ook Mozes niet, Num. 14:22,23. Nu lopen gelovigen het gevaar dat zij niet ingaan in Gods volmaakte rust, 1 Kor. 10:15. Wie volhardt, zich geheel aan de Heere Jezus toevertrouwt en alles van Hem verwacht, zal ook Zijn volmaakte rust ingaan.

Hebreeën 3:1-6

Vs. 1 De Heilige Geest sprak direct tot de Joodse gelovigen die met één oog naar Jezus en met hun andere oog naar Mozes keken. Het woord 'Daarom' wijst hier

naar iets wat daarvoor net gezegd of gebeurd is. Hebr. 2:9-18 legde al uit dat Jezus onze Apostel is Die van God gezonden is en onze Hogepriester Die ons bij de Heere God brengt. Focus altijd op Jezus! 'Heilige broeders' duidt op de gelovigen, omdat wij met de Heilige verenigd zijn. Het Joodse volk wordt ook wel eens mannenbroeders genoemd, Hand. 2:29; 13:38. Wij zijn deelgenoten van Zijn Hemelse roeping. Wij verlangen naar een hemels Land, Hebr. 11:16. Wij komen tot het Hemels Jeruzalem, Hebr. 12:22. Alle zegeningen die wij ontvangen zijn niet aards maar hemels en wijzen op de superioriteit van Jezus over Mozes.

Het geloof in Jezus geeft een hemelse roeping en een hemelse erfenis, Fil. 3:20, Efz.1:3; 2:6. Gelovigen dienen de Heere nu in Geest en in Waarheid, Joh. 4:23, Kol.2:6. *Zoals u de Heere Jezus als Heer hebt aangenomen, wandelt in Hem, 2 Tim. 2:8*. Het advies van Paulus aan Timotheus is: *De Heere Jezus is uit de doden opgewekt uit het geslacht van David overeenkomstig mijn evangelie*.

Jezus Christus is een Apostel en ook een Hogepriester. Daarin is Jezus ook meer dan Mozes. Mozes was Gods apostel, maar Aaron was Gods hogepriester. Wat zijn de kenmerken van een apostel en van een ambassadeur? Een apostel heeft het recht en de kracht van God. Hij spreekt alleen woorden die hem opgedragen worden, Joh. 12:49; 8:28,38. Jezus was de volmaakte Apostel van God. Jezus is ook de Hogepriester. Dat komt nog terug in Hebr. 4-7. Een priester is iemand die de mensen vertegenwoordigt en hen bij God brengt, 1 Petr. 3:18. In het latijn is het woord voor priester pontifex. Dat woord betekent 'bruggenbouwer', Num. 20:26. Toen Aaron stierf moest hij zijn kleding aan Eleazar zijn derde zoon geven. Het volk zondigde iedere dag en het volk kon geen moment zonder hogepriester.

Vers. 2-4 Jezus is ook superieur als de bouwer van het huis. Mozes was trouw in Gods huis (Num. 12:7,8), maar was niet volmaakt! Hij doodde een Egyptenaar en hij sloeg de tweede keer op de rots. En die rots is Christus, 1 Kor. 10:4. Jezus is één keer geslagen, om nooit meer geslagen te worden. Het overgrote deel van zijn leven was Mozes trouw! Dat benadrukt de Heilige Geest en dat is bemoedigend. Jezus deed altijd de wil van de Vader en Hij was volledig trouw, Joh. 7:18; 8:29. Jezus is ook trouw in Zijn huis (de Gemeente), Efz. 2:19, 1 Petr. 2:4,5. Gelovigen zijn het gebouw. Jezus is Degene Die voor ons zorgt. Mozes was trouw in het aardse huis. Jezus is trouw in het hemelse huis, Joh. 17:4. Mozes was trouw en een deel van het huis. Jezus maakte het huis, Joh. 1:3. Jezus is de Schepper van Israël en Hij is ook de Schepper en onderhouder van de Gemeente.

Vs. 6 **Jezus wordt hier voor het eerst Christus (gezalfde Messias) genoemd.** Christus wordt liefst negen keer genoemd, 3:6,14; 5:5; 6:1; 9:11,14,24,28; 11:26. De titel van de door God beloofde Redder en Koning van Israël Die al hun vijanden zal verslaan en zegenrijk zal regeren, Dan. 9:25,26. Gelovigen hebben ook de zalving van de Heilige Geest ontvangen, 1 Joh. 2:27. Wie Mozes heeft aanvaard moet de Heere Jezus ook aanvaarden, Joh. 5:46. Zijn huis is geen gebouw, maar

mensen in wie de Heilige Geest woont, Efz. 2:22, 1 Tim. 3:15. Zij die weggegaan zijn, zijn niet uit ons, 1 Joh. 2:19-21. Er waren Joodse mensen die zij niet meer zagen. Dat kwam omdat zij geen ware gelovigen waren. *Als u in Mijn Woord blijft, dan bent u werkelijk Mijn discipelen*, Joh. 8:31. Het bewijs is dat Jezus niemand verloren laat gaan. Hij doet allen opstaan op de laatste dag, Joh. 6:39. Jezus is de Messias waar Mozes en alle profeten ook over spraken, Luk. 24:25-27. Het is zo belangrijk om je te toetsen, of je wel in de Heere bent, 2 Korinthe. 13:5.

Hebreeën 3:1-4:16

Voetnoot

De Heere vertelt ons, dat Hij geen vreugde vindt in de dood van de goddelozen, Ezech. 33:11, 2 Petr. 3:9. De Heere heeft ons niet geschapen om ons naar de hel te sturen, maar om eeuwig met Hem en in overvloed te leven. De verharding begon al met het Joodse volk, Ex.17:1-7, Deut. 9:7, Num. 14:22. Later ook in Davids tijd, Ps. 95:7-11. Iedere generatie kan Gods rust ingaan, 2 Kor. 6:2. Neem die beslissing. Geef jezelf aan Jezus; anders wordt je hart meer verhard, 1 Tim. 4:2. Als zij niet naar Mozes luisteren, luisteren zij ook niet naar Jezus, Luk. 16:31. Iemand die wil geloven kan geloven, Mark. 9:24. Als wij Jezus afwijzen, wijzen wij de levende God af. Zij die geloven blijven wel bij de Heere Jezus, Hebr. 10:38,39, 1 Joh. 2:19. Ongeloof is de ergste zonde. Het Joodse volk had Egypte verlaten maar zij verlangden ernaar om terug te gaan. Het is niet gelukt, maar in hun hart dachten zij constant aan Egypte, Deut. 9:7. Het oude leven had nog steeds zijn aantrekkingskracht. Zij vergaten de zweep! De rust van God betekent dat je het niet langer bij jezelf zoekt, maar dat je van nu af aan rust in Zijn volbrachte werk. Zijn rust ingaan betekent dat jij je geen zorgen maakt. Het betekent dat jij constant met Gods zekerheid leeft in je hart, Die jou volkomen vergeven heeft. *Hij die u roept is getrouw. Hij zal het ook doen*, 1. Thessalonicenzen. 5:23.

Hebreeën. 4:1-13

Zijn Rust is te vinden door ons persoonlijke geloof in de Heere Jezus.

Vers. 1-3a Wanneer komt die rust? Door hun ongeloof kon Gods belofte om tot Zijn rust in te gaan tijdens het Oude Testament niet in vervulling gaan. Maar zegt de Hebreeënbrief: die belofte om tot Zijn rust in te gaan geldt nog steeds. Het is zo waar dat een ieder die tot de Heere Jezus komt Zijn rust ervaart. Die Israëlieten kwamen allen uit Egypte, maar zij gingen Zijn rust niet in vanwege hun ongeloof.

Vers. 4 De sabbat is een schaduwbeeld van de werkelijke rust van de Heere Jezus. Toen de werkelijkheid kwam, waren die schaduwbeelden voorbij, Kol. 2:17. Adam en Eva waren rechtvaardig toen zij geschapen werden. Zij wandelden en spraken met de Heere God. Zij leunden geheel op de Heere God en zij hadden ook geen angsten. Zij leefden in Zijn volmaakte rust. Na de zondeval werden zij rusteloos, Hand. 17:26. De mens na Adam is ontzettend angstig en ook rusteloos.

Het werk van de Heere God is om ons terug te brengen in Zijn sabbatsrust. Daarom moest de kloof eerst tussen God en de mensen worden opgelost op het kruis, Jes. 59:2. Rust is een ander woord voor: Zijn Leven, vers. 5,6. Zijn rust blijft ons aangeboden. Een overblijfsel gaat er nu al op in, Rom. 11:5, Joh. 6:44,45. Het volgende waar de schrijver ons bij bepaalt is: VANDAAG!, vers. 8-10. Gods rust komt niet door Mozes, Jozua of David, maar door Jezus. Er zijn mensen die hun volgelingen nu al rust, voorspoed en gezondheid beloven. Dat belooft de Bijbel niet. Het zijn geestelijke zegeningen en de geestelijk rust. Gods rust is ook weggelegd in de toekomst als wij bij Jezus zijn, Op. 14:13 en vers. 11-13. Wij moeten ons er ijverig naar uitstrekken om Gods rust nu al in te gaan, vers. 14-16. De Heilige Geest gaat door om de Joden aan te spreken, die het evangelie gehoord hebben en het Jodendom al de rug hebben toegekeerd, om nu die stap om Zijn rust in te gaan te omhelzen. Tot nu toe is die oproep negatief! Zijn Woord wordt tot nu toe gezien als dat van de Rechter met Zijn tweesnijdende zwaard. Nu het positieve deel, want de Heere biedt ons meer dan een weg uit de hel. Het evangelie brengt ons geestelijk leven en een relatie met de levende God. Jezus is niet alleen de Rechter, maar nu ook onze sympathieke Hogepriester. Er zijn liefst drie waarheden die Jezus tot onze volmaakte Hogepriester maken. Het is Zijn volmaakte priesterschap, Zijn volmaakte Persoon en Zijn volmaakte voorziening, Alle hogepriesters waren allen zwak en zondig en niet meer dan schaduwbeelden.

Zijn volmaakte priesterschap

Jezus is Degene Die de reiniging van al onze zonden door Zichzelf tot stand had gebracht, Hebr. 5:1-3. Jezus is onze barmhartige en getrouwe Hogepriester, Hebr. 2:17. Jezus is onze Apostel en de Hogepriester van onze belijdenis, Hebr. 3:1. De priesters werden in Israël aangesteld als middelaars tussen Hemzelf en Zijn volk. Alleen de hogepriester kon het offer voor het volk eens per jaar brengen op grote verzoendag. Alle zonden werden in het Heilige der heilige gebracht en op de zondebok gelegd, Lev. 16. Dat moest ieder jaar opnieuw gebeuren. Jezus offerde Zichzelf maar één keer, 2 Kor. 12:2-4. Zoals de hogepriester door drie afdelingen moest (Voorhof, Heilige en Heilige der heilige), zo ging Jezus ook door drie hemelen waar God woont. Hij bracht een volmaakt offer en ging als eerste zitten in de plaats van autoriteit aan de vaders rechterhand, Hebr. 9:12 en Joh. 17: 4.

Voetnoot

Veertig Jaar na de kruisiging is de tempel verwoest. De Joden hebben hun eigen religie gemaakt en Hos. 6:6 gebruikt in plaats van hun offeranden. Zij hebben ook Jesaja. 53 en Daniel. 9 verboden om voor te lezen in de synagogen. Jezus is tot heden toe de grote onbekende in het Jodendom. Het Jodendom is vandaag een legalistisch systeem zonder hogepriester die hen bij God brengt. Alle gelovigen in Jezus zijn koninklijke priesters, 1 Petr. 2:5,9. Wij kunnen direct naar de Heere God toe gaan want de Heere Jezus is onze Middelaar. Er is een nieuwe en levende weg.

Zijn volmaakte Persoon, vs. 14

Zijn menselijke naam is **Jezus**. Zijn Goddelijke naam **Zoon van God**.

Zijn volmaakte voorziening

Jezus weet ook wat wij aan kunnen en waar wij doorheen gaan, 1 Kor. 10:13. De troon van het gericht is een troon van genade geworden. Wij hebben een Hogepriester Die ons redden kan en wil en die volledig met ons mee kan voelen.

Hebreeën. 5.

Eén van de eerste vragen die een Jood altijd zou stellen is: Wie is de hogepriester die tussen jou en God staat om als middelaar voor jou te offeren? Wij kunnen dan beantwoorden: Wij hebben een Hogepriester naar de orde van Melchizedek, Gen. 14:18-22, Ps. 110:1-4, Hebr. 4:14-10:39. De laatste van de Oud-Testamentische profeten was Johannes de Doper, Matt. 11:11. Hij riep: *Ik doop u met water, maar Hij Die na mij komt, Die sterker is dan ik, bij Wie ik niet waard ben om de riem van Zijn sandalen los te maken. Hij zal U dopen met (een beter woord is in) de Heilige Geest*. Dertien keer staat er dat Jezus meer of beter is. Het hoogtepunt is Hebr. 11:39,40; 12:1,2; 10:14. Jezus is én Hogepriester én het offer. Die Zichzelf één keer gaf voor ons, 1 Petrus. 3:18.

Vers. 1 Alle mensen zijn zondig en kunnen nooit bij God komen zonder een Middelaar. Dat is het werk van de priester en bovenal van de hogepriester, Hebr. 9:1-14; 10:14. Eerder mocht de hogepriester één keer per jaar tot God verschijnen, Hebr. 9:7,11,12. In het Heilige der heilige met bloed voor de zonden van het volk. Aärons offers faalden, want hij kon het volk niet reinigen, Hebr. 1:3; 9:9; 10:12. Het offer van Jezus vergeeft ons, reinigt ons geweten en bewerkt een eeuwige redding, Hebr. 9:12-14. Aäron ging het aardse heiligdom binnen wat een afbeelding is van het hemelse heiligdom. De vereiste van het Aäronitische hogepriesterschap is dat hij genomen werd uit de mensen. Hij vertegenwoordigt hen bij de Heere. Gelovigen mogen nu vrijmoedig naderen tot de troon van genade, want hun Hogepriester Jezus voldoet wel aan alle vereisten om voor God te verschijnen als God en als mens. Daarom hebben wij nu vrije toegang. Door zijn menselijke natuur kan de Hogepriester met ons meevoelen. Aärons probleem is dat hij ook een zondaar is en sterft. Wij hebben geen verliezer nodig maar een winnaar! Niemand kan voor het hogepriesterschap kiezen. Hij moet door God geroepen zijn net zoals ook Aäron. Dat werd duidelijk bevestigd door zijn bloeiende staf. Korach, Datan en Abiram ontstaken reuk offers die de Heere verboden had en zij werden gedood.

Voetnoot

Herodus stelde 28 hogepriesters aan; 25 van hen waren niet afkomstig uit Levitische families. Johannes de Doper was wel in de lijn om de hogepriester te zijn. Jozef kwam uit de lijn van David om hun koning te zijn. Jezus gaf Zichzelf ook die eer niet als Hogepriester, maar Zijn Vader. *U bent Mijn Zoon, heden heb ik U*

verwekt!, Ps. 2:7. Jezus is Davids zoon Die waardig is om de Priester en Koning te zijn. Jezus heeft het recht en door Zijn opstanding werd Hij verhoogd, Hand. 13:33, vs. 5:6, Ps. 110:4. Het priesterschap van de Heere Jezus is naar de orde van Melchizedek. De brief focust op Zijn priesterschap dat meer is dan dat van Aäron. Jezus is niet alleen door Goddelijke aanstelling geschikt om Hogepriester te zijn, maar ook omdat Hij als Mens de menselijke gevoelens kende tot in de diepste smarten en de hevigste pijnen aan toe, vers. 7,8. Wij weten ook dat Jezus Zich bewust was van Zijn komende dood, Mt. 16:21. Uit de woorden “*Neem deze beker van Mij weg*” (Mark. 14:36) weten wij ook dat Hij niet Zijn fysieke dood bedoelde, maar te worden bevrijd van Gods heilige toorn over de zondaren. Die drinkbeker wijst op Gods toorn, Jes. 51:17-23. Maar niet Zijn wil, maar de wil van Zijn vader geeft voor Hem de doorslag. Hij maakte Zich volkomen één met ons en wilde voor ieder van ons de dood smaken, Hebr. 2:9. Hij is uit angst verhoord. Hoe? Jezus stierf op het kruis voor al onze zonde(n)! Antwoord: Hij is uit de dood gered. Zijn gebed werd wel verhoord. De eeuwige dood kon Hem ook niet vasthouden. Jezus stond na drie dagen op van tussen de doden uit, vers. 8,9.

Het lijkt vreemd dat de Zoon, Die net als de Vader alwetend is, iets moet leren. Het lijden kon Hij alleen leren door Zijn menswording. Wij leren het met vallen en opstaan. In Zijn lijden leerde Hij wat het in de praktijk betekent om God te gehoorzamen. Volmaakt worden betreft Zijn menselijke natuur. Denk daaraan, zegt Paulus in 2 Tim. 2:8; 5:10. De Zoon keert na Zijn werk op aarde terug naar de hemel waar Hij wordt begroet als Hogepriester naar de orde van Melchizedek. De schrijver laat dat onderwerp over Melchizedek nu even rusten, omdat zij nog onvolwassen zijn, vs. 11. De derde waarschuwing is dat zij en wij niet onvolwassen moeten blijven. *U bent traag in het horen*. Dat staat in het Grieks in de voltooid verleden tijd. Hier zijn zij zelf verantwoordelijk voor. Wij worden geroepen om te groeien. Er komt geen einde aan het groeien, vers. 12, 13. Achterblijven in geestelijke of lichamelijke ontwikkeling is altijd triest. Het is erg als iemand niet groeit en nog erger als hij of zij terugvalt. Wij worden niet alleen geroepen om al leraren te zijn, maar om de fundamentele waarheden van ons geloof uit te kunnen leggen, 1 Petr. 3:15. Ze begrepen nog niet dat het alleen gaat om de Heere Jezus. Ze hadden niet geleerd om het zelf te eten (vs. 13) en kenden het verschil niet tussen goed en kwaad. Zij verlieten zelfs Jezus, Hebr. 6:1. Ze lijken doof voor het onderwijs, dat Jezus als Hogepriester hen tegemoet kan en wil komen. Die onderwijzing en ons gedrag zijn nu onlosmakelijk met elkaar verbonden. Onze geestelijke volwassenheid en onderscheidingsvermogen zijn nooit los van elkaar. Verwaarlozing van de leer van JEZUS ALLEEN heeft altijd gevolgen. Het probleem kan opgelost worden door ons volledig over te geven aan Hem, op Hem te zien en constant aan Hem te denken. JEZUS IS GENOEG! Volwassen gelovigen begrijpen het hemelse priesterschap van de Heere Jezus en

zij weten hoe ze tot de troon van genade kunnen naderen. Zij kunnen, die waarheden toepassen in hun eigen leven en ook de anderen er in onderwijzen.

Hebreeën. 6.

Er zijn drie geloofsstadia, waarin iedere ware gelovige zich vandaag bevindt:

- 1) **Het kind stadium.** Dat is het moment dat wij wederom geboren zijn en dat wij leven met de zekerheid in ons hart, dat al onze zonden totaal vergeven zijn.
- 2) **Leerstellige en morele groei.** De gelovige leert de Bijbel persoonlijk kennen en zij passen, datgene wat hij of zij geleerd heeft toe in hun of haar eigen leven.
- 3) **Geestelijke volwassenheid.** Zij kennen het omgewisseld leven. *Niet ik, maar Christus leeft in mij, Gal. 2:20.* Zij kennen de Heere Jezus als hun getrouwe hogepriester en kunnen anderen die heerlijke Genade boodschap onderwijzen. Het probleem van de Hebreeën toen en ook van veel gelovigen nu is, dat zij bij stadium één blijven steken. Ze komen tot geloof in Jezus en zijn verheugd dat al hun zonden vergeven zijn, maar zij hebben er geen zin in om door Bijbelstudie te groeien in de genade. Bij de Hebreeën was het hun Joodse achtergrond. Ze werden door familie en vrienden onder druk gezet om Jezus te verlaten. Zij verlaten het Oude of het tijdelijke en nemen het Nieuwe en eeuwige aan 1,2.

Het fundament van het Oude en tijdelijke Verbond heeft ook zes waarheden.

- 1) **Bekering van dode werken.** Je keert je van je zondige levens stijl, die alleen de dood voort brengt.
- 2) **Geloof in God.** Het doet geen goed om geloof in God te hebben, buiten de Heere Jezus om, die de ene weg naar God is, Hand. 2:38. Er is bekering die tot het LEVEN leidt. Dat is door het geloof in de Heere Jezus, Hand. 4:12.
- 3) **De leer van dopen.** Dit is een verkeerde vertaling. Het zijn wassingen, die herhaald moesten worden. De Nieuw Testamentische wassingen zijn eenmalig, Titus 3:5. Het bad van de weder geboorte is de ingang tot Gods rijk, Joh. 3:5.
- 4) **De handoplegging.** Dat is Oud-Testamentisch, Lev. 1:4; 2:8,13. Het heeft niets maken met ons geloof. De eenheid met Jezus Christus komt niet doordat ik mijn handen op Hem leg, maar door de doop in de Heilige Geest, 1 Korinthe. 12:13.
- 5) **De opstanding van de doden.** Voorheen is de leer over de opstanding vaag en niet volledig, Job 19:26. In het Nieuwe Testament is de opstanding het hart van het evangelie, want zonder opstanding zijn wij nog in onze zonde, Joh. 11:25.
- 6) **Het eeuwige oordeel.** Voorheen leren wij weinig over het komende oordeel Pred. 12:14. Nu wordt het wel overduidelijk geleerd, zie Rom. 8:1, Matt. 25:31-46, Op. 20:11-15 en Joh. 5:21-29. De Joodse mensen moesten het oude loslaten! Deze waarheden vormen de basis van het Jodendom en die zijn niet volmaakt. Zij moeten dat loslaten en naar het betere gaan en dat is de Heere Jezus, vs. 3. Omdat de lezers het Oude Testament goed kennen hoopt de schrijver dat hij hier niet op terug hoeft te komen. De lezers weten dat de basis principes in de Heere Jezus vervuld zijn. Er zijn er die er over denken om terug te keren naar het

Jodendom. Zij menen door Jezus te verlaten behouden te worden. Er zijn er ook die geen keuze gemaakt hebben, 1 Joh. 2:19. De schrijver is vastbesloten om hen wakker te schudden en hen tot volwassenheid te brengen. Hij is zich bewust dat enkelen hun harten hebben verhard, zodat zijn woorden niet doordringen.

Hier zijn de redenen waarom zij de Heere God verlieten:

- 1) Zij zijn verlicht geweest.** Zij hebben inzicht verkregen met hun verstand over het geloof. Zij weten het wel, maar zij doen er verder helemaal niets mee.
- 2) Zij hebben de hemelse gave geproefd.** Wel proeven, maar niet uitproberen of de smaak bevalt. Zij hebben het evangelie nog niet doorgeslikt, Hand. 13:46.
- 3) Zij zijn deelgenoot geworden van de Heilige Geest.** Er staat niet ontvangen of wederom geboren zijn, gedoopt of gevuld in de Heilige Geest zijn, Hebr. 4:2.
- 4) Het goede woord van God geproefd.** Goed (kalos) betekent: waarheid en schoonheid. Zij geloofden het niet en namen het beloofde niet aan, Deut. 1:32.
- 5) De krachten van de toekomstige eeuw geproefd.** De komende wereld, 2:5.
- 6) Afvallig geworden.** Ongehoorzaamheid en ongelooft gaan Zijn rust niet in.

Er staat niet moeilijk en niet voor de mensen onmogelijk. Er staat onmogelijk. vers. 18. Het is ook onmogelijk dat God kan liegen! Het is de meest absolute zin. De schrijver neemt tot voorbeeld een akker. Met goede en met slechte grond. Beide harten zijn bewerkt en bevochtigd. De goede vrucht rijpt tot het eeuwige leven. De slechte vrucht rijpt tot het eeuwige oordeel, Hebr. 10:26,27, 39. Vruchteloosheid bewijst dat er nooit geloof was. Het leidt tot afval, Luk. 8:13.

Hoewel de schrijver hen waarschuwt, weet hij dat de meesten al gelovigen zijn, vs. 11. De schrijver verlangt dat zij volharden in de hoop. Ze hebben bewezen dat zij om hun mede-gelovigen geven. Hij bemoedigt hen om hier mee door te gaan, vs. 12. De schrijver roept op om onwankelbaar op de Heere Jezus te vertrouwen. In de Bijbel is hopen niet het wensen dat het zo is, maar het weten dat het zo is. Hoe komen wij tot volle zekerheid van de hoop? Door steeds ijverig te zijn in het geestelijke, Hebr. 9:11, Rom. 12:11. Het verkrijgen van hun erfenis is de diepste wens van die schrijver. Zij kunnen hun traagheid overwinnen, vs. 11 en Hebr. 12:2.

De schrijver neemt hen nu mee tot voor de wet. Hij brengt hen naar Abraham. Ook voor hen is Abraham het voorbeeld van het volhardende geloof. Geloof en het geduld (2 g's) kunnen rustig in één hart wonen. Gods beloften en Gods eed verzekeren ons ervan, dat wij voor eeuwig van Hem zijn. Gods karakter zet Zijn eigen woorden ook kracht bij. In plaats van meer af te drijven zijn wij verankerd met Hem in de hemel, waar Jezus de dienst verricht in Gods tegenwoordigheid. Wij zijn verankerd, opdat wij wel vooruit gaan! In de toekomst worden al Gods beloften heerlijk vervuld. Daar staat de aanwezigheid van Jezus als Voorloper garant voor. Waar Hij is, zullen wij straks ook zijn, vs. 20. Wat een vooruitzicht!

Voetnoot

.

Hebr. 9:24-28 maakt melding van 3 verschijningen van de Heere Jezus Christus: Eén in het verleden (vs. 26): onze behoudenis, één in het heden (vs. 24): Dat betekent onze heiligmaking en één in de toekomst (vs. 28): onze verheerlijking.

Hebreeën. 7.

De schrijver is geen koele leraar, maar een herder met een heel warm hart. Hij weet dat zijn lezers verdrukt werden en dat zij nu lijden, Hebr. 10:32-34; 12:3,4. Hij bemoedigt hen door te wijzen op hun Hogepriester Jezus op Wie zij nooit tevergeefs een beroep zullen doen. Zijn priesterschap is zo belangrijk, vers. 15. Jezus is de Hogepriester naar de ordening en de gelijkenis van Melchizedek. Nog enkele belangrijke overeenkomsten tussen Melchizedek met de Heere Jezus: Vers. Melchizedek is Koning en Priester; De Heere Jezus is Koning en Priester. Vers. 2 Koning van gerechtigheid; Jezus is de Koning van gerechtigheid, Jer. 23:6. Vers. 3 Geen vermelding van vader of moeder, Goddelijke natuur: Geen ouders.

Geen vermelding van geboorte en dood. Jezus ook zonder begin en einde Vers. 4 Zonder priesterlijk geslachtsregister; zonder priesterlijk geslachtsregister.

Zijn priesterschap is niet door de dood beëindigd en is eeuwig. 3,17,21,24. Vers 6. Melchizedek zegende Abram die eerst tot hem kwam, Gen. 14:17.b-21. Jezus voedt allen die zich ten diepste verheugen met brood en wijn Het zijn tekenen van Zijn: Volbrachte werk op het kruis van Golgotha voor ons. Vers 14 Zonder priesterlijk geslachtsregister; zonder priesterlijk geslachtsregister. Vers. 3,17,21,24 Zijn priesterschap is niet door de dood beëindigd. Het is eeuwig! Melchizedek zegende Abram spontaan die tot hem kwam. Jezus voedt allen die zich verheugen met brood en wijn. Teken van Zijn volbrachte werk voor ons.

. Enkele belangrijke verschillen tussen Melchizedek en de Heere Jezus:

Vers. 11 De orde van Aäron en de orde van Melchizedek.

Vers. 18,19,25 Aärons orde is onvolmaakt. De Heere Jezus is geheel volmaakt.

Vers.11,18,22. Het oude is zwak en zonder borg. Het nieuwe met een eed en borg

Vers. 16. Vleselijk afkomst, de grondslag. De kracht van een eeuwig leven.

Vers. 21. De aanwijzing en de aanstelling met een eed.

Vers. 8. Veranderlijk met opvolgers en Onveranderlijk zonder opvolger.

Vs. 27 Aäron is ook zondig en hij moet steeds offeren voor zijn eigen zonden. De Heere Jezus is zondeloos en Hij bracht één offer voor de zonde van anderen.

Vers. 9,12,27 Dierlijke offers moesten herhaald worden. Jezus gaf Zich éénmalig!

Vers. 27,28 Aärons orde bestaat alleen uit zwakke mensen zonder Goddelijke kracht of hulp. Jezus, Gods Zoon, beschikt over alle Goddelijke hulpbronnen.

Het priesterschap van Aäron is in een aards heiligdom op een aardse plaats, Hebr. 9:1 Het priesterschap van Jezus is in de hemel in het ware heiligdom, Hebr. 8:1,2.

De Heere Jezus is Voorspraak en Hogepriester en Hij zit in de genadetroon, Hebr. 4:16. Als onze Heer kan Hij de omstandigheden om ons te allen tijde besturen.

Als Hogepriester kan Hij onze innerlijke gezindheid altijd ten goede veranderen.

Als wij ons constant aan Hem overgeven, ervaren wij gerechtigheid en vrede. David en Jesaja waren hier ook vol van, Ps. 72:7; 85:11. In Zijn dagen zal de rechtvaardige tot bloei komen en er zal grote vrede zijn, tot de maan er niet meer is. De goedertierenheid en trouw ontmoeten elkaar. De gerechtigheid en vrede die kussen elkaar. De vrucht van gerechtigheid zal vrede zijn, Jes. 32:17. De uitwerking van gerechtigheid zal rust en veiligheid brengen tot in eeuwigheid. Vers. 23,25 Omdat de Heere Jezus de Priester tot in alle eeuwigheid is, kan Hij volkomen zalig maken. Zolang Hij leeft (Hij is het eeuwige leven) zijn we veilig. *U bent gestorven en uw leven is verborgen in God*, Kol. 3:3. Zo veilig zijn wij! Wij kunnen leven zonder einde door de kracht van Zijn leven! Een volmaakte behoudenis moet ook leiden tot een leven van toenemende volwassenheid. Vers. 11 Een aards priesterschap kan helemaal niets volmaakt tot stand brengen. Ook de wet van de Heere God kan dat niet, vs. 19. Ook die miljoenen dierlijke slachtoffers kunnen dat niet (Hebr. 10:1,2), maar de Heere Jezus kan en wil het wel. De Heere Jezus kan en wil ons naar de geestelijke volwassenheid leiden als wij leven in geloof. De Heere Jezus nodigt ons te allen tijde uit om te naderen tot Zijn troon. Dit is zo belangrijk. Hij begrijpt ons beter dan wij onszelf begrijpen. Een belangrijk vers is 1 Joh. 5:4. *Al wat uit de Heere God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die deze wereld overwonnen heeft: ons geloof*. Enkele toevoegingen om in je hart op te slaan over dit belangrijke hoofdstuk. De wet van het Oude Testament eist dat de priesters alleen komen uit de stam van Levi en wel uit de geslachtslijn van Aäron, Exodus. 28:1, Numerie. 3:10; 18:1. Vs. 14 Melchizedek is zonder geslachtsregister of stamboom en hij kan zich niet beroepen op priesterlijke voorvaders. Ook hierin is Melchizedek een type van Jezus Die naar de mens uit Juda komt . De stam van de Koning, Gen. 49:10. De grootheid en waardigheid van het priesterschap van Melchizedek is meer dan dat van Levi. Abraham geeft hem uit dankbaarheid tienden. Melchizedek zegent Abram. Levi is uit die lijn en daarom ook de mindere. De Joodse mensen begrepen die schrijver goed! Ik begrijp dat deze lessen voor ons vreemd zijn. Aärons priesterschap heeft gefaald. Het heeft geen volmaaktheid gebracht. Met andere woorden, het was niet voldoende. De sleutel ligt in Vs. 19 *De wet heeft namelijk niets tot volmaaktheid gebracht, maar de tot stand houding van een betere hoop waardoor wij tot God naderen*, doet dat wel. Anders dan de priesters van de Levitische orde, die zondige mensen waren, is de priester naar de orde van Melchizedek de heilige Zoon van God. Door Zijn zondeloosheid en Zijn eenmalig offer blijft Hij de Hogepriester voor eeuwig!

Hebreeën. 8.

A) De waardigheid van de dienst van de Heere Jezus als de Hogepriester.

B)

Als Hogepriester overtreft Jezus Aäron in zijn persoon, maar ook in zijn dienst. De grondgedachte van de Joodse godsdienst is het naderen tot de Heere God.

Het Levitische priesterschap bracht geen volmaaktheid, Hebr. 7:11,26; 8:1. Wat wij nodig hebben is een priester die heilig en onbesmet en afgescheiden van de zondaren en boven de hemelen verheven is. Zo een Hogepriester hebben wij! Dit is de kern! Onze Hogepriester heeft Zich nu gezet aan de rechterhand van God. Koningin-moeder Bathseba zette zich aan de rechterhand van koning Salomo, 1 Kon 2:19. Rechts van de Koning is de plaats van eer. De Heere heeft met Zijn rechterhand de hemelen uitgebreid, Jes. 48:13. Zijn rechterhand ondersteunt alle gelovigen, Ps. 17:7; 18:36. Door Zijn sterke rechterhand verlost de Heere Israël, Ex. 15:6. Zijn rechterhand is vol van gerechtigheid, Ps. 48:11; 98:1. Zijn rechter arm geeft ook vrede en het maakt Zijn heil bekend. De woorden 'Hij heeft Zich gezet' is in het Grieks in de actieve vorm. Toen Jezus terugkeerde naar de hemel nodigde God de Vader Hem uit om plaats te nemen aan Zijn rechterhand en daar zit Hij nu. Op die ereplaats verricht Hij Zijn hogepriesterlijke werk. Het aardse heiligdom had geen stoel. De Levitische priesters zijn nooit klaar met het werk. Die offers kunnen de zonden niet wegnemen, Hebr. 10:11. De Heere Jezus heeft de reiniging van de zonde tot stand gebracht door Zichzelf te geven op het kruis. Hij heeft het recht om Zich te zetten in de hemelen, in het ware heiligdom, . Hebr. 1:3; 10:12.

B) De aard van de dienst van de Heere Jezus als de Hogepriester vandaag, vs.2. In vs. 1 is duidelijk gemaakt dat de Heere Jezus nu in de hemelen zit, want Zijn offerdienst is al volbracht. Maar de woorden 'een dienaar' (of dienst verrichten) bepalen ons erbij dat onze Hogepriester nu nog steeds werkt. Het verzoenende werk is wél volbracht! Welk werk verricht Hij nu? Dat komt uitgebreider aan de orde in Hebr. 9:24; 10:20; 13:15,21. De schrijver heeft al gezegd dat Jezus voor ons bidt en voor ons pleit en liefdevol onze belangen behartigt. De Israëlieten brachten hun offers aan de poort van de tabernakel. De priesters verrichtten daar hun offerdiensten, 9:2,3,8,12,24,25; 10:19. Jezus verricht Zijn dienst nu in de hemel, de ware tabernakel, de plaats waar de Heere God woont. Hebr. 9:2.

C) De inhoud van het priesterschap van de Heere tot in alle eeuwigheid, vs. 3. De hogepriester was door God aangesteld om offers te brengen voor het volk. Jezus is nu de Hogepriester. Ook Hij moet iets hebben om te offeren. Offeren is het onderwerp van deze brief. De Levitische hogepriester moest voortdurend offeren. Bij Jezus was het een éénmalig offer, Hebr. 9:12-14;10:5. Zijn lichaam.

D) De plaats van het priesterschap van de Heere Jezus in alle eeuwigheid
Een hogepriester moet een plaats hebben om te offeren. Sommigen hebben misschien gedacht dat de Heere Jezus gaat offeren in de tempel. Tijdens het schrijven van deze brief stond de tempel er nog. De schrijver noemt nu ook drie redenen waarom Jezus Zijn priesterlijke dienst niet op deze aarde kon uitoefenen.
1) Een aards heiligdom, vs. 4. Jezus stamde naar de mens van de stam Juda af en niet van Levi de priesterlijke stam. Volgens de wet kon Hij geen priester zijn.

2) **Een afbeelding van het ware heiligdom, vs. 5.** De schaduw geeft de vorm aan maar niet de inhoud, Hebr. 10:1. De ware tabernakel is in de hemel, Ex. 25:40.

3) **Een minder verheven heiligdom, vs. 6.** De Oud-Testamentische offerdiensten kunnen geen zonden wegnemen en zondaars geen toegang tot God verlenen. De dienst van Jezus is beter dan die van Aäron. Het rust in een beter verbond en in betere beloften, vs. 8. Want alle zonden zijn vergeven en niet langer bedekt.

De Heere Jezus is de Middelaar van een beter en eeuwig verbond, vers. 7-13. Het betere verbond is het Nieuwe Verbond in het bloed van Jezus, Luk. 22:20. Jeremia ontving de profetie over het Nieuwe Verbond dat veel beter is dan het eerste dat bij de Sinaï gesloten is met het volk Israël, Ex. 24:8, Jer. 31:31-34. Een verbond sluiten is een verbond snijden. Dat wordt pas van kracht als het dier geofferd is, Gen. 15:18, Ex. 24:5-8. In het eerste verbond. diende het Levitische priesterschap, Hebr. 7:11,12. Het Nieuwe Verbond werd ingewijd door Zijn dood en is nu in werking, Hebr. 9:15-18. Het Nieuwe Verbond was niet nodig geweest als het oude goed had gewerkt. Het eerste was niet onberispelijk, Rom. 7:7-12. De wet faalde, omdat zij de zonden niet weg kan nemen. De wet slaagt erin om onze zonden te openbaren, vs. 8b. Het Nieuwe Verbond werd beloofd, omdat zij het eerste verbroken hadden, Jer. 31:32-34. De profetie over een nieuw verbond kwam toen de legers van Babel al voor de poorten van Jeruzalem lagen. Alles wordt ook eenmaal hersteld, Ex. 19:4. Alle zegeningen hingen af van Israëls gehoorzaamheid. Zij beloofden het plechtig, maar vanaf het begin pleegden velen van hen afgoderij (Ex. 32:1-4) en later ook Baäl-aanbidding. Het Nieuwe Verbond is onvoorwaardelijk en ook vol genade. De nadruk ligt in het woord: IK ZAL. Het Nieuwe Verbond is meer in beloften. Zij zullen Mij allen kennen, vs. 11. Het Nieuwe Verbond kent geen priesterklasse die het alleenrecht heeft om te bemiddelen tussen God en de mensen. Alle gelovigen hebben nu toegang, Hebr. 4:16; 10:19-22. Iedere gelovige bezit nu al volledige innerlijke kennis. Alles rust en komt nu ook voort uit Gods genade. Alle zonden worden weggedaan uit Gods herinneringen, Hebr. 10:3,4. Het Oude Verbond staat op het punt om te verdwijnen. De schrijver denkt al aan de verwoesting van de tempel. Het hemelse priesterschap leidt ons naar volwassenheid. De Heere God legt Zijn woord in ons hart en verandert ons van binnenuit, 2 Kor. 3:1-3;18. Laten wij ons toch verheugen in het nieuwe en in het eeuwige verbond!

Hebreeën. 9.

Het vervolg van Jezus als de Hogepriester en Zijn dienst in een beter heiligdom.

Het aardse heiligdom van het verbond, vers. 1-5

Voorheen had de Heere, de tabernakel gegeven omdat Hij te midden van Zijn volk wilde wonen, Ex. 25:8. Alles heeft de Heere strikt aan Mozes doorgegeven. Mozes heeft de Heere tot in alle details gehoorzaamd. Toch is die tabernakel ontoereikend, want zij geeft de zondaren geen toegang tot God. De tabernakel

bestaat uit twee gedeelten. Het Heilige en het Heilige der heilige. Er tussenin hangt het voorhangsel die de ingang afsluit. De schrijver bespreekt het ritueel van de grote verzoendag. Het voorhangsel gaat open en de hogepriester gaat met het bloed naar het verzoendeksel. Eens per jaar worden de zonden bedekt.

De beschrijving van de priesterlijke dienst, vers. 6-10.

Het gaat niet om de schoonheid van de tabernakel maar om haar beperkingen. Alleen priesters mogen binnengaan en dan nog maar alleen in het eerste deel (het Heilige). Zij moeten constant de lampen verzorgen van de gouden kandelaar, Ex. 27:20. Elke morgen moesten zij het reukwerk offeren op het gouden reukofferaltaar, Ex. 30:7,8. Elke sabbat moesten zij twaalf broden verversen en op de gouden tafel leggen, Lev. 24:7. Het voorhangsel tussen het Heilige en het Heilige der heilige leert ons, dat het Oude Verbond onvolmaakte pogingen biedt om tot de Heere God te komen en het belet zondaren om voor Hem te verschijnen. Het tweede deel (het Heilige der heilige) verlangt naar een offer dat alle zonden eeuwig wegneemt en de vergeven zondaar eeuwig toegang tot de Heere God aanbiedt. Halleluja voor YESHUA, Hebr. 10:20.

De gebruiken van het Oude Verbond moeten falen, want ze gaan over uiterlijke zaken. Die doen niets voor ons innerlijk en niets in het hart van de zondaar of de priester. Zij nemen de zonde niet weg, reinigen niet het geweten en verlenen geen toegang tot God. Alles was aards, zinnebeeldig en ook tijdelijk.

De betere bediening van het nieuwe eeuwige verbond, vers. 11-14.

Eeuwenlang hebben Joden naar hun Messias uitgekeken. Hij moet afstammen van David. Hij moet hun vijanden verslaan en over hen regeren als de Koning. Zij verwachten Hem niet als de Hogepriester, omdat de priesterlijke lijn uit de stam van Levi is en niet uit Juda, vs. 11b. Het Nieuwe Verbond brengt een beter heiligdom en een beter offer (vs. 12), een eeuwige verlossing en Zijn offer heeft ook innerlijke waarden, en is niet in geld uit te drukken. Het offer van Jezus (Zijn eigen bloed) is op een aantal punten ook anders. Het is menselijk. Eén offer voor de zonde voor alle mensen moet een menselijk offer zijn. Het is ook vrijwillig. De dieren werden gedwongen. Het is moreel. Jezus is zonder smet. Het is geestelijk en eeuwig. Dat wijst weer volledig op de Goddelijke natuur van de Heere Jezus.

De zegeningen van het nieuwe en het eeuwige verbond, vers. 15-22.

Vs. 15 Is de conclusie van Hebr. 8:6 t/m 9:14. Het Nieuwe Verbond is effectiever, omdat het een Middelaar heeft Die voor de Zijnen sterft. Hij is God en ook Mens en Hij behartigt als de volmaakte Middelaar Zijn en onze belangen. Met diezelfde ijver waarmee Jezus Zich inzet voor Zijn Vader zet Hij Zich in voor de redding van de zondaren. Daarom kan Hij door Zijn dood alle overtredingen verzoenen. Je kunt begrijpen dat de lezers zich afvragen: Hoe zit het met onze ouders? Zijn zij verloren? Nee, zegt de schrijver nu, de overtredingen van het eerste verbond zijn

op dezelfde grondslag vergeven als de overtredingen van vandaag, namelijk, door de dood van Christus. Al die dieren waren de creditcard. De dieren worden nu vervangen door de werkelijke betaling met het verzoenend bloed van Christus. De geredden onder het Oude Verbond zijn geroepen, door God uitverkoren, Rom. 8:29,30. Alle gelovigen van alle tijden ontvangen hun beloofde erfenis. De lezers van deze brief zijn verbaasd over de nadruk van het sterven van Jezus. Hij stierf als een misdadiger? De schrijver draait het om. Zijn dood is de reden om in Hem te geloven. Daarom wijst hij op het testament of op het verbond. Door Zijn eigen dood werd Gods wilsbesluit ten uitvoer gebracht!

De betere dienst van het nieuwe en het eeuwige verbond, vers. 23-28 .

Wij zien drie redenen waarom de dienst van Jezus vanuit de hemel nu beter is:

- 1) Het is nu beter omdat de Heere Jezus voor ons optreedt vanuit de hemel.
- 2) Het is beter omdat Jezus door Zichzelf te geven de zonde eeuwig wegneemt.
- 3) Het is nu veel beter omdat de Heere Jezus de Zijnen verlost van het oordeel. Het is niet nodig dat wij angst hebben in het leven en in het sterven. Hebr. 2:15.

Samenvatting

De Hebreeuwse gelovigen toen waren net zoals velen nu niet zo gelukkig met de eenvoud van het geloof in de Heere Jezus. Zij werden meer aangetrokken in de indrukwekkende rituelen en symbolieken van het Judaïsme. Zij verlangden naar de trompetten, de wierook, de priesters, de gewaden en gewijde plaatsen met al die offers van hun vroegere godsdienst. Dit hoofdstuk toont ons aan dat de dienst van Jezus meer is dan al die rituelen waar zij naar terug verlangden. Jezus dient ons niet in een aards heiligdom, maar in de tabernakel van God in de hemel. Dat is beter dan de herhaalde offers van de Grote Verzoendag. Zijn offer op het kruis is éénmalig, volmaakt en afdoende! De Zijnen mogen nu al weten dat zij voor eeuwig verlost zijn van het komende oordeel, vers. 24-28. Die verzen maken melding van drie verschijningen van de Heere Jezus. Eén in het verleden voor onze behoudenis. Eén in het heden voor onze heiligmaking en één in de toekomst voor onze verheerlijking als wij later eeuwig bij de Heere gaan wonen.

Het geloof in de Heere Jezus is heel eenvoudig en over heerlijk om mee te leven.

Vs. 26 De Heere Jezus heeft ons gereinigd van al onze zonden door Zijn kostbare bloed. Hij heeft ons daarom ook alle kracht gegeven om, nee te zeggen tegen de zonden. Eens zal ook alle zonden in deze wereld niet meer aanwezig zijn.

Vs. 27 Er is een 'daarna' voor alle mensen na het sterven: het komende oordeel
Vs. 28 Voor hen die in Jezus geloven zal het een beoordeling worden, 2 Kor. 5:10.
Voor hen die niet gaan geloven, zal het een eeuwig oordeel worden, Dan. 12:2.

Hebreeën .10.

De éénwording met het hart van de Heere God vanuit de Hebreeënbrief

Vs. 1 De wet is alleen maar een schaduw en kan mensen niet volmaakt maken. De boodschap van het Nieuwe Verbond kan dat wel. Met het volmaakte wordt onze toegang tot God, onze positie nu en ons geweten bedoeld, Kol. 2:10. Paulus was heel dankbaar dat hij een rein geweten had, naar God en naar de mensen Hand. 24:16. Aan het einde van zijn leven kon hij niet zeggen dat hij vrij was van zonden, Fil. 3:12-15, 1 Kor. 4:4, 1 Joh. 2:1; 3:8. Toen was het ook door het geloof. In het Nieuwe Verbond gaat het er niet om hoe goed ik ben, maar hoe goed Jezus is. Hij leeft Zijn volmaakte leven nu in en ook door ons heen.

Vs. 2 Als je ieder uur medicijnen neemt, kun je niet zeggen dat je gezond bent. Zo was het ook met al die offers, die moesten ook constant gebracht worden.

Vs. 3 De jaarlijks terugkerende Grote Verzoendag herinnerde hen eraan, dat hun zonden bedekt maar niet weggenomen waren. Vandaar die herhalingen!

Vs. 4 Het bloed van stieren en bokken was krachteloos om zonden weg te doen.

Vs. 5 In tegenstelling tot de zwakheid van de Levitische eredienst komen wij nu bij de kracht van dat ene offer. Ps. 40 vertelt ons al van Gods ontevredenheid. Al dat bloed vergieten was er alleen maar om hun harten voor te bereiden voor het Lam van God. Die rituelen veranderden de binnenkant van de mensen niet.

Vers. 6-8 Alle offers gaven de Vader in de Hemel geen vreugde. De gehoorzame gewilligheid van Zijn enige Zoon, de Heere Jezus, die geeft de Vader vreugde!

Vs. 9 Het oude systeem wordt weggenomen en het nieuwe wordt centraal!

Vers. 10-14 In het Nieuwe Verbond is er ook een lichaam voorbereid. Door het werk van de Heere Jezus zijn we nu positioneel al volmaakt en geheiligd. Wij zien het volbrachte werk van de Heere Jezus in het verleden, heden en in de toekomst. Jezus zal komen, zoals beloofd, en wij zullen ook zijn zoals Jezus.

Vers. 15-18 De voorzegging van het Nieuwe Verbond is vervuld, Jer. 31:31. In dit Bijbelvers staat voor het eerst 'Nieuwe Testament' Hebreeuws: Brit ha Chadasha.

Vers. 19-24 Dit is het hart van de brief, want ons is een nieuwe en levende weg gegeven met een levende Heiland. Deze weg is pas geopend na het gescheurde voorhangsel, welke een schaduwbeeld is van het lichaam van de Heere Jezus. Zijn lichaam moest gebroken worden. Het heeft Hem alles gekost. Wij moeten op elkaar letten door elkaar constant aan te vuren tot liefde en goede werken, 1 Petr. 2:9. Ook al zijn wij nu priesters hebben wij ook een Hogepriester nodig! In het Nieuwe Testament is de liefde geen emotie, maar wat wij moeten doen. De liefde is de wortel en de goede werken zijn de vrucht.

Vs. 25 Het is ook een waarschuwing tegen het afdwalen. Het gevaar in de tijd dat deze brief geschreven werd, is dat enkelen teruggingen naar het Jodendom.

Vs. 26 De waarschuwing is voor de gevolgen van zonden die wij expres doen. Hier gaat het over hen, die voor een periode verbonden zijn bij een gemeente, maar die zich daarna vrijwillig van de Heere Jezus afwenden. Zij waren nooit wederom geboren, 1 Joh. 2:19. Judas was een discipel, maar hij keerde zich af, Jud.: 24,25. Wij die geloven worden nu gesterkt om te blijven in het geloof.

Vs. 39 Hier hoort de schrijver en ik hoop u die wederom geboren bent niet bij.

Vs. 27 Voor zulk een persoon is er geen hoop om van het oordeel te vluchten.
Vers. 28,29 In het Nieuwe Verbond is het erger als wij de Heere Jezus afwijzen.

- a) Die persoon verloochent zijn nood voor Jezus en hij wijst Hem als Heere af.
- b) Die persoon ziet geen waarde in het kostbare bloed van de Heere Jezus.
- c) Die persoon heeft de Heilige Geest, Die hen verlangt te verlichten, gedooft.

Vs. 30 (Deut. 32:35) Als wij Gods karakter kennen, dan herkennen wij dit ook.

Vs. 31 De les is dat wij wel moeten zorgen, dat wij daar niet bij zullen horen.

Vs. 32 Nu ontvangen wij sterke redenen om met de Heere Jezus door te gaan:

- a) Datgene wat ons overkomen is, zal ons nu ook sterk moeten bemoedigen.
- b) De komende beloning die ons nu wacht, zou ons ook moeten bemoedigen.
- c) Het komende gericht van de Heere zou ons hiervan moeten weerhouden.

Het lijden wat hen overkwam, versterkte hun persoonlijke geloof, Hand. 5:41.

Vs. 33 Soms leden zij alleen en soms leden zij als gemeenschap ook met elkaar.

Vs. 34 Zij waren niet bang om de gelovigen die gevangen zaten te bemoedigen.

Ondanks dat zij materiële dingen verloren, leefden zij in Zijn vreugde, want zij leefden achter het voorhangsel met hun hart, waar hun anker ligt, Hebr. 6:18-20.

Vs. 35 Het is goed om in geloof verder te gaan. De beloning staat voor de deur.

Vs. 36 Nadat zij de wil van de Heere gedaan hebben, ontvangen zij de belofte.

Vs. 37 Hier is een heel mooi vers met de belofte dat de Heere Jezus terugkomt.

Vs. 38 Het leven wat vreugde brengt in het hart van de Heere is ons GELOOF.

Vs. 39 De schrijver vertelt ons ook zo duidelijk dat hij ook niet terug wil vallen, maar ook hij wil doorgaan op die smalle weg die hij alreeds is ingeslagen. Het verharde hart heeft deze waarschuwing nodig! Het gebroken hart heeft deze heerlijke troost nodig! Door in de wij-vorm te schrijven betekent, dat zij geen mensen zijn die zich onttrekken en daardoor verloren gaan, maar mensen zijn die geloven tot behoud van hun ziel. Zie ook Hab. 2:4. *De rechtvaardige zal uit het geloof (in Hem, de Heere Jezus) leven*. Het geloof in de Heere Jezus verbindt hoofdstuk 10 met hoofdstuk 11. Het geeft voorbeelden van het volhardende geloof. Hoewel al Gods beloften nog niet worden gezien zijn zij betrouwbaar. Als Jezus verruilen voor het Judaïsme, dan verlaten zij de fundamenteën van het reddende geloof. De schrijver vertelt ons ook zo duidelijk, dat hij ook niet terug wil vallen, maar ook hij wil doorgaan op die smalle weg die hij alreeds is ingeslagen. Het verharde hart, heeft deze waarschuwing nodig! Het gebroken hart heeft deze heerlijke troost nodig en daar woont de Heere Jesaja. 57:15!

Hebreeën. 11:1-19.

Vs. 1 Het geloof is vertrouwen in God, dat leidt tot gehoorzaamheid aan God. Het geloof ziet de toekomst als het heden en het onzichtbare als het zichtbare. Het geloof maakt alle dingen mogelijk. De liefde maakt alle dingen zo makkelijk.

Vers. 2 Met het woord 'immers' beginnen de getuigen over de kracht van het geloof. Door het geloof verheugen zij Gods hart. Omdat zij geloven vermeldt de Heere hun namen in Zijn eeuwig blijvende Woord.

Vs. 3 Voordat de gelovigen genoemd worden beseffen wij hoe belangrijk en onmisbaar geloof ook nu nog is. Als wij in geloof weten dat het bestaande door God geschapen is, verstaan wij ook dat door Zijn wil alles ontstaan is. Alles komt tot stand door Zijn Woord. Materie is niet eeuwig. Alles wat wij in de wereld zien is geschapen uit niets. Het geloof van voor de zondvloed is ook een reddend en een beproefd geloof.

Vs. 4 De reeks begint met een voorbeeld van het reddende geloof. Kaïn en Abel brachten God een offer, Gen. 4:2-8. Abels offer wordt aangenomen. De reden staat er ook bij: *Het is door het geloof dat Abel een beter offer bracht dan Kaïn*. Geloven is doen wat God zegt. De Heere had het eerste dier geslacht, Gen. 3:21. Abel wordt rechtvaardig verklaard op grond van geloof en hij staat als eerste in de galerij van de gelovigen. Door zijn geloof spreekt hij ook al is hij al gestorven.

Vers. 5,6 Henoch ging met God wandelen, nadat hij vader werd, Gen. 5:28-6:22, Amos 3:3. Anderen stierven maar hij niet. Dat had de Heere hem beloofd. Door het geloof brengen wij vreugde aan Gods hart. Henoch predikte ook over de wederkomst (Jud.: 14) en het komende oordeel door de naam van zijn zoon Methusalem (nadat hij sterft, komt het). Hij stierf tijdens het jaar van de vloed.

Vs. 7 Noach laat ons ook zien dat het leven van iedere gelovige anders is, Gen. 5:28-6:22. De Heere waarschuwde Noach voor de dingen die niet te zien waren. Een watersnood die de wereld zal treffen waarbij alle mensen zullen omkomen. Het had nog nooit geregend. Noach geloofde God en hij heeft uit ontzag de ark gebouwd en alles betaald tot redding van hen, die reageerden op zijn oproep. Dat was alleen zijn familie. Door het geloof veroordeelde hij ook de wereld. Zij hadden geen excuus, want de uitnodiging klonk, totdat de deur dichtging.

Hebreeën 11:8-19.

Het geloof van onze aardvaders Abraham, Izak, Jacob en Jozef

Vs. 8 Abrahams geloof wordt nauwkeuriger beschreven, Gen.15:6. Hij geloofde de Heere en Die rekende dat tot gerechtigheid. Hij wordt de stamvader van het Joodse volk en die van alle gelovigen. Abraham gaat pas na zijn roeping op 75-jarige leeftijd op reis naar het Land van Gods belofte. Dat pelgrimskarakter zien wij ook bij Izak en Jacob met hun tent, hun altaar en hun vele waterbronnen.

“Onze gehoorzaamheid is het uitwendige bewijs van ons innerlijke geloof.” Vers. 9,10 Het tweede bewijs van Abrahams geloof is zijn geduldige wachten op de vervulling van de belofte in het land. Zelfs in het land verkreeg hij het niet. Niet alleen hij maar ook Izak en Jacob leefden als vreemdelingen en zij trokken rond in tenten. In zijn hart woonden drie steden: Ur achter zich, Sodom naast zich en die hemelse stad waarvan de fundamenten van God zijn zag Abraham voor zich!

Vers. 11,12 De voldoening van het geloof. Sara, de vrouw met wie Abraham in gehoorzaamheid vertrok, was al een zoon beloofd. Uit menselijk oogpunt was dit onmogelijk. Sara geloofde uiteindelijk in de Heere. Zij heeft Hem trouw geacht

Die het beloofd had. Daardoor bracht zij Izak in de wereld. Ook zij staat in de lange rij die de Heer God vertrouwde in wat menselijk gezien onmogelijk was. Vers. 13-16 Het pelgrimskarakter van het geloof van Abraham, Izak en Jacob hebben niet gezien dat hun nageslacht talrijk werd als de sterren van de hemel en het zand van het strand. Zij bleven vertrouwen en zijn in het geloof gestorven. Geloof verandert iemands houding volkomen ten opzichte van het leven en van het sterven. Zij bleven ook uitzien naar het Kanaän, zoals het zal worden in het komende Vrederijk van de Heere Jezus. God eert hen om Zich te noemen 'de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jacob', Ex. 3:6. Vers. 17-19 De test van het geloof. Abraham werd gevraagd om zijn enige geliefde zoon Izak te offeren op de berg Moriah, Gen. 22:1-19. Door Zijn gehoorzaamheid kreeg Abraham een vergezicht van de Heere Jezus (Joh. 8:56) en werd de zoon Izak een prachtig schaduwbeeld van de Heere Jezus. Voor Izak was er wel een plaatsvervanger, maar niet voor Jezus. Izak kon ook niet sterven voor zijn eigen zonden, maar Jezus stierf wel voor al onze zonden. Abraham werd niet verzocht, maar wel beproefd. Ook al was Izak de zoon van de belofte, de Heere moest in alles nummer één zijn. Abraham geloofde in de opstanding van Izak, want hij zei tegen zijn knechten: *Wij gaan aanbidden en wij komen terug*, Gen. 22:5. Wij lezen dat de Heere het offer ziet als inderdaad gebracht. Geloof moet in actie komen en leiden tot geloofsdaden. De les is, dat de geloofsgehoorzaamheid de voorrang geeft aan Gods wil boven persoonlijke voorkeuren. Het geloof is geen luxe maar een noodzaak. Als wij op enig gebied van het leven handelen zonder geloof in de Heere Jezus, dan zondigen wij en is het onmogelijk om de Heere God Zijn vreugde die Hij zo toekomt te geven, Romeinen. 14:23, Hebreëen. 11:6.

Hebreëen 11:20.

Het geloof van Izak, Gen. 25,26.

Er zijn twee huwelijken waarvan wij weten dat zij voor 100% door de Heere bij elkaar gebracht zijn: 1) Adam en Eva en 2) Izak en Rebekka. Zij moesten dagelijks net als wij aan hun huwelijk werken, want het tweede echtpaar groeide wel uit elkaar. Er is zelfs een moment dat Rebekka geen levensvreugde meer heeft, Gen. 27:46. De Heere moet iedere dag een driehoek en drievoudig snoer zijn, Pred. 4:12. We kijken naar drie illustraties die in het geloof zijn gestorven'. Zijn vader Abraham (Izak is een stil iemand die weinig reist en in de schaduw van zijn vader blijft), zijn moeder Sarah en zijn sterke vrouw Rebekka. Izak trekt zijn oudste zoon voor. Al weet hij dat de jongste de drager is van de beloften, Gen. 25:21-26. We zien aan het einde van zijn leven dat hij door het geloof zijn zonen zegende met betrekking tot de toekomstige dingen, Gen. 27:33. Door zijn geloof werd Jacob erfgenaam. Het geloof heeft voorrang om Zijn wil te doen, boven onze voorkeur!

Hebreëen 11:21.

Het geloof van Jacob.

Als wij Jacob bestuderen in Genesis, bemoedigt het mij dat de Heere zijn geloof beschrijft en niet zijn rare streken. Twee geloofsdaden worden vermeld van Jacob tijdens zijn sterven. Hij zegende twee zonen van Jozef, Gen. 48:8-20. Ondanks Jozefs protest geeft Jacob de voornaamste zegen aan de jongste zoon. Hij maakt hem tot erfgenaam. Het geloof onderwerpt zich aan de wil van God. Jacob eindigt hoog. Hij boog in aanbidding en leunde op zijn staf, Gen. 47:27. De staf wijst op zijn hoge leeftijd, zijn volhardende geloof en omgewisselde leven dat hem de kracht geeft om aanbeddend te eindigen. Het is zo schitterend om tussen alle geloofshelden een broeder te zien wiens prestatie het is dat hij leunt op zijn staf omdat hij gebroken is. Dat is één van de grootste wonderen.

Hebreeën 11:22.

Het geloof van Jozef.

Als Jozef op zijn sterfbed ligt, spreekt hij over de toekomstige uittocht van Gods volk, Gen. 50:22-26. Hoewel zij het daar goed hebben (weidegronden, comfort, water van de Nijl en welvaart, Gen. 47:5), herinnert Jozef het volk aan Gods beloften die Hij had gegeven, Gen. 50:24. De belofte aan Abraham was bijna 300 jaar eerder en de uittocht uit Egypte zal nog ongeveer 150 jaar op zich laten wachten, zie Ex. 12:40,41 en Gal. 3:17. Door het geloof weet Jozef dat Gods beloften worden vervuld en Gods volk het Beloofde Land weer zal binnengaan. Door het geloof weet Jozef dat de vaders zullen opstaan uit het stof en geeft hij ook voorschriften over zijn eigen beenderen, Exodus. 13:19, Jozua. 24:32.

Hebreeën 11:23

Het geloof van Mozes' ouders Amram en Jochebed, Ex. 2:1-10.

De geschiedenis van Mozes begint eerst met het geloof van zijn ouders. De toenmalige farao, wiens naam niet genoemd wordt, ziet de Israëlieten als een gevaarlijke minderheid. De namen van de vroedvrouwen Pua en Sifra die voor het leven kiezen worden wel bij name genoemd. Omdat die ouders van Mozes in geloof wandelden, vreesden zij de wetten van farao niet en verborgen zij Mozes voor drie maanden. Belangrijk is dat hij mooi is voor God, Hand. 7:20. Zijn ouders moeten in geloof gezien hebben, dat hij door de Heere uitverkoren is om grote dingen te doen. De Heere heeft dat geloof beloond, want het kindje huilde op de juiste tijd zodat de dochter van farao genegenheid kreeg voor hem. De farao mocht de luiers en opleiding betalen voor hun toekomstige verlosser. Wat zijn moeder die eerste jaren in zijn hartje heeft gelegd, heeft farao er nooit uit gekregen. De Heere God zorgde voor hem vanaf zijn geboorte tot aan zijn sterven.

Hebreeën 11:24-28.

De zelfverloochening van het geloof van Mozes, Hand. 7:23

Mozes groeit op aan het hof. Als hij veertig jaar oud is, wil hij niet langer deel uitmaken van die koninklijke familie. Door het geloof weigert hij een zoon van de dochter van de farao genoemd te worden en identificeert hij zich liever met Gods verdrukte volk. Hij had de volgende farao kunnen worden, maar doet afstand van zijn Egyptische kennis, rijkdom en macht die hij ziet als een tijdelijk genot van de zonde. Hij vertrouwt op God en denkt aan zijn einde. Hij had het genadeloon van de Heere voor ogen. Mozes beschouwde de smaad van Jezus als grotere schatten dan de rijkdom en aanzien van de tegenwoordige wereld. Mozes moest leren dat hij in eigen kracht het volk niet kon verlossen. Nadat hij een Egyptenaar had gedood, moest hij vluchten en leefde de volgende veertig jaar een ander leven als een man van een vrouw en vader van twee jongens en de herder van de schapen van zijn schoonvader. Op tachtigjarige leeftijd zag hij onderweg van A naar B een bosje branden dat maar niet verteerde. Daar leerde hij het principe van het omgewisselde leven. Omdat de Heere God in het bosje was, bleef het maar branden. Zo zag Mozes dat hij dat bosje kon zijn waardoor de Heere God zou blijven branden. Toen Mozes voor de tweede keer bij het volk Israël kwam, geloofden het hem en de Heere werkte krachtig met Mozes. Hij opende en hij sloot de zee. Als Mozes de Heere God door hem laat leven, komen alle Israëlieten veilig aan de overkant en verdrinken alle Egyptenaren. Geen wonder dat het volk bij de lofzang Mozes' naam niet noemt, Ex. 15. Als je door het geloof leeft, zijn er drie dingen die je behoort te weigeren. De eer van de wereld, de zondige pleziertjes van de wereld en de rijkdommen van de wereld. Mozes maakte een wijs besluit om voor de smaad van de Heere Jezus te kiezen. Hij werd gebruikt om het volk op Gods tijd en op Gods manier te verlossen. Mozes werd hun profeet en middelaar en de nederigste man van de wereld, die met de Heere sprak van aangezicht tot aangezicht, Num. 12:3. Mozes is een trofee van Gods genade en hij was een vergeven moordenaar.

Hebreeën 11:27,28.

De zekerheid van het geloof

Tussen de verzen 27 en 28 ligt een periode van 40 jaar, Hand. 7:30. Inmiddels is die farao, waar Mozes 40 jaar van zijn leven mee heeft doorgebracht, gestorven en heerst er een andere farao over Egypte, Ex. 2:23. De Israëlieten zuchten onder de slavernij en roepen tot de Heere om hulp. De Heere verschijnt aan Mozes in een brandende braamstruik en zendt hem daarna terug naar Egypte. De Heere gebruikt Mozes nu om Egypte te oordelen door middel van een serie plagen die overwinningen zijn over Egyptische afgoden. De Heere openbaart aan Mozes bij de tiende plaag, dat de eerstgeborenen van alle Israëlieten in leven zullen blijven als de gezinshoofden het bloed van het paaslam aanbrenge op de bovendorpel en de beide deurposten (kruis) van hun huizen, Ex. 11,12. Mozes en het volk geloofden. Mozes geeft aanwijzingen voor de viering van het Pascha. Het Joodse Pascha betekent ook 'voorbijgaan'. De verderfengel raakt hun

eerstgeborenen niet aan, terwijl in alle huizen van de Egyptenaren, die het bloed niet aan hun deurposten hebben gestreken, rouw wordt bedreven. Het Pascha is een beeld van het eenmalige offer van de Heere Jezus op het kruis van Golgotha.

Hebreeën 11:29,30.

Het geloof van het volk.

De Heere zegt, dat zij al lopend door de Rode Zee aan hun achtervolgers zullen ontkomen, Ex. 14:15,16. Een pad banen door de zee is een daad van de Heere en het door de zee gaan is een geloofsdaad van de Israëlieten, Ex. 14:14,21,22. De Egyptenaren probeerden het in ongeloof en zij verdrongen. De volgende veertig jaar in de woestijn worden niet genoemd, omdat het een periode van ongeloof en rebellie was. Dat heeft geen eeuwigheidswaarde, 1 Joh. 2:17. Ondanks hun ongeloof en rebellie genoten ze wel dagelijks van de wonderen. Bij de verovering van Jericho is Jozua de geloofsheld. Zijn naam wordt niet vermeld. Het is weer door het geloof dat die muren nu omvallen, Joz. 5:13-15. Ook het volk wandelde achter Jozua aan. Die muren van Jericho leren ons nu: gelovigen moeten volharden. Een gelovige (Jozua) heeft ook invloed ten goede! Het is erg pijnlijk dat de volgende generatie niet in het geloof wandelt, Richteren. 2:7-10.

Hebreeën 11:31.

Het geloof van Rachab (Haar naam betekent 'wijd')

Rachab een prostituee en heidense vrouw, wonend in de veroordeelde stad Jericho, is een voorbeeld van een opzienbarend geloof. Haar invloed werd wereldwijd. Zij had die verspieders met vrede ontvangen. Zij hing in geloof het rode (scharlaken) koord uit haar raam en haar familie werd gered. Dit vertelt mij ook dat de redding voor iedereen is. Zij werd de vrouw van Salmon (één van verspieders), de moeder van Boaz en de betover grootmoeder van David. Zij is een van de vrouwen in het geslachtsregister van de Heere Jezus, Matt. 1:5. In de Jacobusbrief staat zij zelfs naast Abraham, 2:23-25. Dit leven ontvang je als jij Gods Woord en Gods lied gelooft en uitleeft, Ex. 15:1, Joz. 2:9-11. Niet uit werken.

Hebreeën 11:32-38.

Van vers. 8-31 is een lange reeks gelovigen. Vanaf de roeping van Abraham tot de in bezitneming van het Beloofde Land laten deze verzen ons ook de geestelijke geschiedenis van de mens zien, die begint met de roeping door God en eindigt met de vervulling van Zijn belofte. De schrijver kan niet alle Oud-Testamentische geloofshelden gedetailleerd bespreken. Met de woorden '*Wat zal ik nog meer zeggen*' start de schrijver een algemeen overzicht van de verdere geschiedenis van Gods gelovige volk op deze aarde, vs. 32. De volgende namen staan niet in chronologische volgorde. Vier van hen om de Bijbelse verslagen te lezen van Gideon (Richt. 6-9) Barak (Richt. 4,5), Simson (Richt. 13-16) en Jifta (Richt. 11). In 1 Sam. 1-24 komen David en Samuël naar voren. Je ziet dat David niet met titel

wordt vermeld. Onder aan het kruis is de grond gelijk. Door het geloof behaalden zij ook militaire overwinningen. Zij overwonnen de koninkrijken. Zij stelden rechtvaardig bestuur aan, brachten gerechtigheid in de praktijk en werden ook beloond. Zij verkregen allen ook Gods belofte!

Voetnoot

Veel beloften werden al tijdens hun leven vervuld. Dat zien wij bij Gideon, Barak en David. De voorlopige en gedeeltelijke vervulling geven te meer aan ons de zekerheid van de eindvervulling in de komende eeuw van alle aan Abraham gedane beloften. Door het geloof werden muilen van leeuwen gesloten (Dan. 6:3) en werd de kracht van het vuur geblust. Door het geloof werden de profeten Elia en Elisa niet gedood. Zij ontkwamen aan de scherpte van het zwaard, 1 Kon. 19:2 en 2 Kon. 6. Door het geloof stonden kinderen op uit de dood, 1 Kon. 17:17-24, 2 Kon. 4:17-37. Na de geloofshelden die in dit leven getriomfeerd hebben (vers. 32-35a) volgen in vers. 35b-38 de geloofshelden die niet werden gered en beloond: ANDEREN. Sommigen werden tot de dood erop volgde gefolterd en gestenigd. Anderen verduurden spot, gesel slagen, boeien en gevangenis. Ook werden er van hen in stukken gezaagd of met het zwaard ter dood gebracht. In Gods ogen is het niet doorslaggevend of iemand nu omkomt of ontkomt, maar of hij leeft of sterft in het geloof. Deze gelovigen die de aangeboden verlossing niet aannamen zullen een betere opstanding krijgen. Zij zullen door hun geloof het beloofde beërven. Wat wordt bedoeld met '*betere opstanding*'? Hiervoor moeten wij terug naar vs. 35a, waar staat dat vrouwen haar doden terug ontvingen. De twee jongens van wie hier sprake is kwamen terug uit de dood, maar stierven later alsnog. Eens in de komende eeuw zullen alle gelovigen opstaan in onvergankelijkheid en zullen nooit meer sterven. Weer anderen moesten rondzwerven en leden gebrek. Zij werden verdrukt en mishandeld. Let nu op hoe prachtig deze geloofshelden worden omschreven. De wereld was hen niet waard. Zij hechtten geen waarde aan deze wereld die in haar eigen wijsheid de Heere Jezus niet kent en ook niet aanbidt.

Hebreeën 11:39,40.

Het hoogtepunt van het geloof is dat allen door de Heere God werden geëerd met een goed getuigenis vanwege hun blijvende en volhardende geloof. Zij zijn gestorven zonder de vervulling van de belofte te hebben verkregen. Wat is de vervulling van de belofte waarop zij gehoopt hadden? Volgens sommigen is dit vervuld door de Heere Jezus op het kruis van Golgotha. De brief begint er mee dat wij in de laatste dagen leven, Hebr. 1:1. Alle zegeningen van het Nieuwe Verbond is ons deel. Dit is waar en daar hoeven wij niet aan te twifelen, maar wordt met het beloofde dat niet verkregen is toch ook niet wat anders bedoeld? In dit gedeelte worden wij bemoedigd om in het geloof te volharden. Het is niet logisch op te roepen om volhardend te blijven uitzien naar iets dat verkregen is.

Anderen hebben hier terecht uit opgemaakt dat de vervulling van die beloften slaat op de toekomstige zegeningen. Uit Hebr. 10:36 leren wij, dat volharding nodig is om de wil van de Heere te doen en de vervulling van de belofte te verkrijgen. Zij verlangden zo naar de vervulling van de beloften die aan Abraham gegeven zijn. Dat is de blijvende vrede, voorspoed en rust in het Beloofde Land. Het gaat over drie beloften: 1) een land, vs. 9, 2) een stad, vs. 10 en 3) een vaderland, vs. 14. De vervulling van de belofte is niet de hemel, maar het op aarde op te richten Koninkrijk van God. De Heere heeft voor ons iets beters voorzien dan met die gelovigen. Het woord 'opdat' verklaart het betere. De Heere wil veel meer doen dan alleen de Oud-Testamentische gelovigen de vervulling schenken van de aan Abraham gedane beloften. Wij, die deel uitmaken van de Gemeente van de Heere Jezus, gevormd uit alle gelovigen vanaf de Pinksterdag tot de wederkomst, zijn al in het betere betrokken. Zowel de gelovigen onder het Oude als onder het Nieuwe Verbond komen tot de volmaaktheid. In zekere zin hebben gelovigen de volmaaktheid al bereikt en zijn zij al geheiligd. Ook de Oud-Testamentische gelovigen wisten dat al hun overtredingen en al hun zonden bedekt waren (Ps. 32:1) en zij tot God mochten naderen (Ps. 65:5). In de volle betekenis van het woord bereiken zij de volmaaktheid pas bij de lichamelijke opstanding ten leven en zullen zij straks wonen in hun beloofde grondgebied, waar hun stad en ook hun vaderland al is. Dan wordt hun geestelijk bezit in werkelijkheid ook hun deel, Openb. 21:3. *Zie de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen en zij zullen Zijn volk zijn en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen en de dood zal er niet meer zijn, geen rouw jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.* Zie ook Jesaja. 2:2,3.

Hebreeën 12.

Nadat de schrijver die Joodse gelovigen bemoedigd heeft met voorbeelden van de gelovigen uit het verleden, bemoedigt hij hen nu door hun hoop te herleven.

- 1) Hij **wijst** hen op de Heere Jezus die nu het voorbeeld is voor alle gelovigen.
- 2) Hij **leert** hen hoe de Heere Jezus door de tuchtiging Zijn kinderen opvoedt.
- 3) Hij **herinnert** hen ook aan hun heerlijke toekomst in het hemelse Jeruzalem.

Aan deze bemoedigende woorden voegt hij waarschuwend woorden toe voor hen die de boodschap van redding en vergeving door het volbrachte werk van de Heere Jezus niet aanvaardden. Wie in de Heere Jezus geloofd heeft ook een heerlijke en een eeuwige toekomst, maar wie de Heere Jezus afwijst wacht de toorn van de Heere God en een afschuwelijke, nooit eindigende eeuwigheid.

1

De oproep tot hoop gebaseerd op het voorbeeld van de Heere Jezus

Uithoudingsvermogen, vers. 1,2

Deze verzen luiden de overgang in van het onderwijs over **leven in geloof** naar het onderwijs over **leven in hoop**. Ook dit onderwijs is gebaseerd op de Heere Jezus Christus, de Leidsman en de Vol einder van het geloof. Ook de oproep tot hoop is gebaseerd op het voorbeeld wat de Heere Jezus ons heeft nagelaten.

a) **Onze inspiratie voor de wedloop**

De schrijver tekent een beeld van een amfitheater, waar duizenden toezien wie de wedstrijd voor langeafstandlopers zal winnen. Hij zegt: Jullie zijn de renners. De gelovigen die jullie zijn voorgegaan zijn de toeschouwers op de tribune. Zij hebben de wedloop al gelopen en kijken nu met belangstelling toe, hoe wij het eraf brengen. Het Griekse woord 'marturos' (getuige) heeft twee betekenissen. **Toeschouwers** zijn zij, **getuigen** zijn wij. Het komt er voor ons op aan in de race.

b) **Oproep tot de wedloop**

Wij kunnen niet kiezen of wij wel of niet deelnemen aan die wedloop. Wij zijn al in de race. Wij moeten de wedloop volbrengen. Zondaars die tot geloof in de Heere Jezus komen bereiken niet allen de **finish**, maar zij horen het **startschot**. Nu begint het pas. Zo heeft Hij het bepaald. Hij wil dat wij in beweging komen. Jezus geeft de **wasdom** maar de gelovigen moeten zich er wel naar **uitstrekken**.

c) **Instructies voor de wedloop**

De coach geeft het hele team drie aanwijzingen voor het af te leggen parcours.

1) Let op je gewicht. Sjouw niets mee wat je niet nodig hebt. Dit kan van alles zijn: gewoonten, hobby's, vriendschappen, carrière enz., dingen, die helemaal niet verkeerd hoeven te zijn, maar die wel onze wedloop kunnen verhinderen.

2) Laat je niet belemmeren. Letterlijk kan een loshangend deel van je kleding de renner hinderen of doen struikelen. De gelovige moet naast alle last ook de zonde die ons zo gemakkelijk verstrikt afleggen. Anders wordt zonde een blok aan het been. Door Zijn aanwijzingen wil de Heere ons voor struikelen bewaren.

3) Blijf voor je uitkijken. Laat je onderweg ook door niets en niemand afleiden. Houd de Heere Jezus altijd voor ogen, de Leidsman en Vol einder van het geloof.

d) **Ons voorbeeld voor de wedloop**

Let er wel op dat er niet staat: Christus of de Heere Jezus Christus, maar JEZUS. Dit keer worden wij niet gewezen op Zijn Goddelijke of Messiaanse titels, maar op Zijn menselijke naam. Als Mens op aarde is Hij ons inspirerende voorbeeld. Wij leren Hem kennen in Zijn menselijke natuur tijdens Zijn leven op aarde door alle evangeliën te lezen en erover na te denken. Als de Heere Jezus ons voor ogen wordt gesteld als de Leidsman en Vol einder van het geloof, wijst dit niet alleen op Hem als Degene Die beginnend geloof wekt in het mensenhart, maar op Hem Die levenslang ons voorbeeld is. Hij heeft ten volle de wedloop tot een goed einde gebracht. Naar Zijn voorbeeld moeten wij onze weg gaan en in Zijn voetsporen moeten wij treden. Als in hoofdstuk 11, waar de schrijver ook onze aandacht richt op de kenmerkende facetten in het leven van de geloofshelden, zo wijst hij ons erop dat de Heere Jezus Zich in alles van het leven richtte op het

kruis. Het kruis bracht Hem hoon, de geseling van mensen en de verlatenheid van God. Hoe kon Hij toch die weg gaan? Door zijn vaste geloof in de Heere God.

2

De discipline in het leven als gelovigen in de Heere Jezus, vers. 3-11

De wedloop is geen aangenaam wandeltochtje. Er zijn obstakels op ons pad en hindernissen moeten overwonnen worden. Daarom vermaant de Heere ons als zonen (zonen zijn zij die op hun positie en verantwoordelijkheid aangesproken kunnen worden) om niet op onze eigen manier gelovigen te zijn, maar volgens Zijn aanwijzingen. Dit gedeelte is een belangrijk gedeelte voor discipel schap. Deze woorden zijn gericht tot de gelovigen die menselijk gesproken alle reden hadden om ontmoedigd te zijn. Vanwege hun geloof waren ze ook al van hun bezittingen beroofd, uit hun huizen verjaagd, verdrukt en gesmaad, Hebr. 10:32-34. De schrijver wijst hen erop dat dit hoort tot Gods wijze opvoedingsmethode en dat hun hemelse vader hen weerbaar maakt en sterkt in hun geestelijke groei.

a) Het voorbeeld van de Heere Jezus, vs. 3a.

Hij begint met al hun aandacht te richten op de Heere Jezus. Het werkwoord 'oplettend' is een rekenkundige term. De lezers moeten het lijden van de Heere Jezus tot zich laten doordringen. Dit hebben zij onvoldoende gedaan, terwijl ze door zich te verdiepen in het aardse leven van hun Heer en Heiland hun twijfels en problemen aankunnen. In Jezus zien zij wat Gods opvoedingsmethode is en hoe Jezus als Mens de gehoorzaamheid heeft geleerd. Dit is ook Gods methode!

b) Het gevaar van ontmoediging, vers. 3b,4.

c)

Het woordje 'toch' geeft het doel van het wijzen op het voorbeeld van Jezus. De schrijver is bang dat zijn lezers ontmoedigd worden en voortijdig afhaken. Zij hebben een tweede wind nodig die ze ontvangen door op de Heere Jezus te zien. De oorzaak van hun ontmoediging is: zij hebben niet tot bloedens toe weerstand geboden aan de zonde. Hier worden niet hun zonden bedoeld, maar die van de zondaren, de vijanden van Christus, die hen op allerlei manieren van het geloof willen aftrekken. Andere gelovigen bleven ondanks het bloedvergieten trouw.

d) Het beroep op de Schriften, vs. 5a.

e)

Als prediker en als zielzorger bepaalt de schrijver hen steeds weer bij de Bijbel. Om hen te helpen en alles te zien in het juiste perspectief citeert hij Spr. 3:11, 12. We moeten alles wat ons overkomt zien in het licht van Gods Woord. Als wij nu naar de Bijbel luisteren en het gesprokene diep tot ons laten doordringen, dan antwoorden wij op wat God zegt. Zo kan Hij met ons ook in gesprek blijven.

d) Het werkelijke van discipline, vers. 5b-11.

Tuchtiging is het proces van Gods handelen. Door die training leren we wat de goede manier is om de dingen te doen. Het Griekse woord *paideia* heeft in zich het opvoeden van een kind, net zolang tot hij het uit zichzelf doet. Tuchtiging is de leerschool van een liefhebbende God. Onze hemelse Vader wil ons de hemelse dingen leren. Dat kan niet zonder lijden. De gelovigen leden onder vervolging en spot. Anderen ondervonden hinder op hun weg door financiële problemen, ziekte, spanning op het werk, familiekwetsies en van ontrouwe vrienden. Dat gebruikt de Heere om te groeien naar geestelijke volwassenheid.

3

Ons doorzettingsvermogen, vers. 12-17.

De verzen. 1-11 tekenen ons de wedloop, als een race, die alle krachten vergt. De verzen. 12-17 tekenen voor ons de geestelijke wedloop als een pelgrimsreis.

a) Wij moeten ontmoediging en neerslachtigheid overwinnen, vers. 12,13.

Met het woord 'dan' komt de schrijver bij wat de lezers moeten doen, nadat zij het onderwijs over de tuchtiging (vers. 3-11) ter harte hebben genomen. Zij moeten veranderen van uitgeputte atleten met slappe handen en knikkende knieën in stevig voort wandelende pelgrims. Zij hebben zich laten ontmoedigen door de teleurstellingen van het leven. Daarom moet hen geleerd worden dat alles wat hen als gelovigen overkomt beproevingen zijn, maar dat hun hemelse Vader hen daarmee test op hun geloof. Zij moeten volhouden en voortgaan. Zij moeten zichzelf tot de orde roepen om geestelijk fris en actief te worden en 'rechte sporen' voor hun voeten maken, vs. 13. Oneffenheden en gaten in de weg hebben hen verstuikingen bezorgd. Van alle religieuze rituelen moeten zij zich nu bevrijden, opdat zij genezen de weg naar het Vaderhuis kunnen vervolgen.

b). Vrede en heiligmaking najagen, vs. 14.

b)

Als zij zich helemaal losgemaakt hebben uit de greep van de religieuze zondige en de wereldse omgeving, moeten zij de volgende bevelen gaan opvolgen:

1) Zij moeten als een jager alles op alles zetten om hun buit binnen te halen: '*de vrede met allen najagen*'. In een wereld waar alles geregeerd wordt door afgunst en eigenbelang moet iedere gelovige in vrede leven met iedereen.

2) *Jaag naar heiliging zonder welke niemand de Heere zal zien*. Het is ook geen vrede tot elke prijs. Nooit mag het ten koste gaan van heiligheid. Dit is niet de in Christus verkregen heiligheid maar het levenslange proces van vernieuwing. De morele heiliging is geen passief bezit, maar iets waar wij ons hele leven aan moeten werken. Ware gelovigen willen heilig leven. Ongelovigen willen dat niet. Zij zullen de Heere Jezus niet zien en Zich niet in Zijn gemeenschap verblijden.

c) De noodzaak van herderlijke waakzaamheid, vers. 15-17.

d)

De uitdrukking ‘*met erop toezien*’, komt behalve hier ook voor in 1 Petr. 5:2, waar het vertaald is met ‘hoeden’. De oudsten moeten zorgdragen voor het welzijn van de gelovigen. In deze brief heten de pastorale werkers opziensers of herders, Hand.20:17,28, 1 Petr. 5:1-5. Als herders moeten zij waken over hen en op drie gevaren letten die de geestelijke voortgang kunnen belemmeren:

1) Achterop raken in de genade van God. Genade is Gods goedheid voor wie het niet verdienen. Oudsten moeten erop toezien of er in de gemeente zijn die de genade van God nooit in waarheid hebben leren kennen. Zij die wel belijden Christus te kennen, maar nooit blijf geven van geestelijk leven. Zij lopen gevaar om geen deel te hebben aan de geestelijke zegeningen in het rijk van de Heere.

2) Wortel van bitterheid. In Deut. 29:18 worden alle Israëlieten gewaarschuwd voor de zonde van de afgoderij. Iemand die van het geloof afvalt is voortdurend boos op de Heere Jezus en zij kunnen daarmee ook vele anderen verbitteren.

3) Zegeningen verachten. Immoreel gedrag en direct aards gewin liever hebben dan de eeuwige zegeningen. Dit verwijst naar de gulzigheid van Ezau. De geloofsafval heeft altijd gevolgen. De Bijbel zegt: Ezau was een ontuchtpleger (hoereerder of overspeler). Uit de geschiedenis blijkt dat het verlaten van de levende God soms gepaard gaat met seksuele zonden. Ezau was een onheilige. Hij verkocht zijn eerstgeboorterecht. God had hem voorrechten geschonken: Hij was het familiehoofd, een dubbel deel van de erfenis, de zegen. Dit alles gaf hij op voor één maaltijd. Hij had een aardse gezindheid en een wereldse houding ten opzichte van de dingen van God. Later had hij spijt van zijn overhaaste en ondoordachte daad, Gen. 27:34-40. Het woord berouw is bij Ezau ‘tot andere gedachten komen’ (hij probeerde het goed te maken), niet het Bijbelse berouw hebben. Hij dacht aan de materiële zegen die hij had verkwanseld. De schrijver noemt hem als illustratie voor de onherstelbare gevolgen van de geloofsafval.

4

Een waarschuwing van het afwijken van het geloofsleven

a) U ontvangt veel voorrechten, vers. 18-24.

Eerst werden de lezers bemoedigd om volhardend te geloven en heilig te leven. Nu lezen zij waarom dit belangrijk is: Voorrechten onder het nieuwe verbond moeten de aansporing zijn om de weg te vervolgen. *U bent niet genaderd tot de berg Sinai*, vers. 18-21. De gelovigen zijn niet te vergelijken met de Israëlieten bij de uittocht. Hun verhouding tot de Heere blijkt uit wat er gebeurde bij die wetgeving, Ex. 19:16-19; 20:18-21, Deut. 4:11,12. De Sinai beefde onder het geweld van de donderslagen en bliksemschichten. Niemand, zelfs geen dier, mocht die berg aanraken of naderen. Sinai leert ons Gods volkomen heiligheid. De weg tot de Heere was niet open en wie het waagde om tot Hem te naderen moest dat met de dood bekopen. De Hebreëen zijn genaderd tot de berg Zion, Vs. 22a. Het woordje ‘maar’ wijst op het contrast tussen het oude, aardse en

tijdelijke. Zion symboliseert het Nieuwe Verbond: uitnodigend, hemels en ook eeuwig. Het Oude Verbond verbood de Israëlieten om te naderen. Het Nieuwe Verbond nodigt de gelovigen uit om toe te treden. Er staat niet: u zult naderen, maar *'u bent genaderd tot de berg Zion'* (vs. 22). De schrijver maakt ons hiermee duidelijk dat hun toetreding tot het Nieuwe Verbond voor God een feit is. De lezers kwamen tot de berg Zion toen zij gingen geloven in de Heere Jezus. Fysiek zijn wij nu nog op aarde. Als pelgrims zijn wij op weg naar de stad van de levende God. Gelovigen zijn ook al de burgers van het koninkrijk der hemelen geworden. Vers. 22-24 zijn deels profetisch. Zij beschrijven niet alleen onze tegenwoordige positie in Jezus, maar ook in zeven punten wat ons nog wacht in de toekomst:

1) Het hemelse Jeruzalem. De naam van de stad 'Zion' wordt al in het Oude Testament gebruikt voor het aardse Jeruzalem, Ps. 78:68,69. Die stad is ook een schaduwbeeld van de stad van God in de hemel die eens zal nederdalen naar de aarde en Gods woonplaats is als Hij bij zijn eigen volk zal wonen, Openb. 21:2.

2) Ontelbaar aantallen engelen. Zij zijn erbij als de volledige gemeente in de hemel wordt verwelkomd. Gelovigen die op hun bestemming zijn aangekomen zullen samen met de engelen God en het Lam eeuwig de lof en de eer brengen.

3) De vergadering van de eerstgeborenen. In de hemelse stad zullen voor het eerst Gods kinderen allen bijeen zijn. Het woord 'eerstgeborenen' duidt op hen die een dubbel deel van de erfenis zullen ontvangen. Dit spreekt ook al van de bijzondere eer en van alle voorrechten die hen in de hemel ten deel zullen vallen.

4) God is de Rechter over allen. Dit is een waarschuwing aan allen die zeggen als pelgrim op reis te zijn naar de hemel. Men verschijnt voor God om als Zijn kind op aarde hun verdiende beloning daar in ontvangst te nemen, 2 Kor. 5:10. Of als Zijn vijand tot een eeuwige straf veroordeeld te worden, Openb. 20:11-15.

5) De geesten van de rechtvaardigen. De Oud-Testamentische rechtvaardigen die de voleinding bereikt hebben en het geloof behouden hebben. Op die dag van de opstanding worden zij voleindigd, dat wil zeggen, volmaakt verheerlijkt.

6) Jezus de Middelaar van het Nieuwe Verbond. De gelovigen zullen daar hun Heer ontmoeten Die Zijn bloed vergoten heeft tot vergeving van al hun zonden.

7) Het bloed van de besprenkeling. De dood van de Heere Jezus wordt nu niet vergeleken met de besprenkeling met het bloed van de offers waarmee het Oude Verbond werd ingewijd, maar met de moord op Abel in Gen. 4. Het bloed van Abel riep om wraak. Het bloed van de Heere Jezus spreekt nu van de betere dingen van verlossing van wegneming van zonden, reiniging van het geweten, eeuwig leven en ook van een vrije en een blijde toegang tot in de hemelen.

b) Wij gaan door vele gevaren, vers. 25-29.

c)

Met het oog op de wondermooie en rijke contrasten met de berg Sinaï worden alle lezers gewaarschuwd voor de gevaren van het afwijzen van het evangelie (vs. 25), het gevaar van ongeloof. Het evangelie roept allen op tot het nemen van een beslissing. Niemand mag 'Hem' Die spreekt verwerpen. Weigeren om gered te

worden is afvallen van de levende God (Hebr. 3:12), de Zoon van God te schande maken (Hebr. 6:5,6) en het bloed van het verbond onrein achten (Hebr. 10:29). Van de uit Egypte verlost Israëlieten moet keer op keer worden vastgesteld dat zij harde harten hadden. Steeds weigerden zij Gods Woord, zoals dat door Mozes tot hen kwam, ter harte te nemen. Daarom ontkwamen zij niet aan Gods oordeel. Zij gingen het Beloofde Land niet binnen en stierven in de woestijn, Num. 14:22-24, Deut. 1:35,36. Nu ons een veel beter verbond is aangeboden dan het verbond van de Sinaï, zijn wij in veel groter gevaar indien wij er niet op ingaan. Toen sprak de Heere vanaf de berg via Zijn knecht Mozes. Nu spreekt de Heere uit de hemel door Zijn Zoon. Wij zullen niet ontkomen aan Zijn oordeel als wij Zijn offer afwijzen, dat vergeving aanbiedt door het bloed van Christus, 26,27.

Zekerheid van het oordeel.

Gods stem bracht de aarde aan het wankelen. Dit gebeurde na de uittocht uit Egypte Ex. 19:18. In Haggai. 2:7 wordt erop gewezen dat de wereld rijp is voor het oordeel en dat God nog eenmaal de aarde en de hemelen zal doen beven. Dat schudden houdt een verandering in van het bestaande, 2 Petr. 3:10. Al wat God nu vijandig is wordt verwijderd uit het heelal. Alleen wat onwankelbaar is blijft. Het onwankelbare rijk waarin de burgers van eeuwig gelukkig zullen zijn.

Redenen om te volharden, vers. 28,29

De schrijver is overtuigd dat zij gelovigen zijn, hoewel zij op het ogenblik zwak en ook vermoeid zijn. Daarom spreekt hij hen moed in en roept hij hen op om de Heere volhardend te blijven dienen. Hij wijst op drie redenen:

- 1) Het onwankelbare Koninkrijk, Op. 21:3,4.** Omdat gelovigen met Hem zullen regeren, moeten zij hun wedloop voortzetten. Zij zullen het Koninkrijk van God ontvangen. Daarvan zijn zij verzekerd. Dat rijk kan niet bewogen worden. Als deze hemelen en aarde vergaan, overleven de burgers van het onwankelbare Koninkrijk het oordeel wel en beërven zij de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.
- 2) De altijd beschikbare genade.** Zij putten uit onbepaalde bronnen om God te vereren op een Hem goede wijze. Eerder leerden zij al over Gods genadetroon, Hebr. 4:16. Hij moedigt hen opnieuw aan daar dankbaar gebruikt van te maken.
- 3) De heiligheid van God.** Omdat God een verterend vuur is, moet Hij gediend worden met ontzag en eerbied. De Vader van de Heere Jezus is een heilig God, Die van alle mensen al hun wegen en daden nagaat. De naamgelovigen moeten weten dat hen het vuur wacht van de eeuwige bestraffingen, Hebr. 10:27,29-31, Op. 20:10,15. De gelovigen moeten weten dat hun dienst aan de Heere God getest wordt en alles wat geen waarde had verbrand wordt, 1 Korinthe. 3:10-15.

Samenvatting.

Gelovigen moeten onder de beproevingen niet moedeloos worden, maar zien op de geloofshelden van vroeger. Wij moeten bovenal het voorbeeld volgen van de Heere Jezus, de Leidsman en Vol einder van het geloof, Die het doel altijd voor

ogen hield. Beproevingen bewijzen dat zij de zonen van God zijn. Zij helpen hen om deel te krijgen aan Gods heiligheid, vers. 7-13. Ook als zij vervolgd worden, moeten zij wel proberen de vrede te bewaren met alle mensen, zonder hierbij het najagen van heiligheid op te geven. Alleen wie in heiliging volharden zullen de Heere zien. Ezaü is het voorbeeld van ontrouw en geloofsafval, vers. 14-17. Vanwege hun heerlijke toekomst mag er geen bitterheid of verwarring onder hen zijn; hoe hoger de roeping, hoe hoger de plicht. De gelovigen hebben ook een volkomen andere positie dan de Jood onder de wet vers. 18-21. Wij zijn burgers van een hemels rijk. Als onder de wet van Mozes niemand ontkwam aan Gods toorn, hoeveel te minder als men ongehoorzaam is aan het evangelie van Gods Zoon uit de hemel, 26,27. Er is altijd genade, blijf dus steeds volharden, 29.

G. Campbell Morgan: *Te vaak schreeuwen wij het uit om verlost te worden van de straf, in plaats van de zonde die erachter zit. Wij ontsnappen liever aan de dingen die ons veel pijn doen, dan aan de dingen die de Heere God pijn doen.*

Hebreeën. 13.

De schrijver beschouwt het leven van iedere gelovige als een pelgrimsreis. De gelovige is iemand die reist van de stad van het verderf (deze boze wereld, die wordt vernietigd, Hebr. 12:26,27) naar de eeuwige hemelse stad, de berg Zion, de stad van God, Hebr. 12:22. In dit hoofdstuk leert de schrijver zijn lezers het gedrag dat hen moet kenmerken. Met zijn morele en praktische lessen en persoonlijke opmerkingen lijkt dit slot op andere Nieuw Testamentische brieven.

Vers. 1-3. De broederlijke liefde moet blijven. Zoals hoofdstuk 11 als thema geloof heeft en hoofdstuk 12 hoop, is het thema van hoofdstuk 13 de liefde. Gelovigen moeten als leden van Gods gezin met elkaar ook liefdevol omgaan. Hieraan moeten wij te herkennen zijn. Dit moet ons als lijm bij elkaar houden, Hebr. 2:10. Zoals Hij ons liefheeft, moeten wij elkaar liefhebben. Zijn oneindige liefde is de bron en de motivatie. Jezus zegt in de bovenzaal: *Een nieuw gebod geef ik u, dat u elkander liefhebt; zoals Ik u ook liefgehad heb tot het einde, Joh. 13:34*. Hebr. 13:1 is een gebod. Pelgrims moeten niet alleen ijverig en volhardend zijn in hun geloof en hoop Hebr. 12:1,12, maar ook in hun brandende verlangen om elkaar lief te hebben, zoals de Heere Jezus hen liefhad en heeft. De schrijver is op het punt van de liefde niet gerust. Gebrek aan onderlinge liefde is altijd een teken dat onze liefde voor de Heere Jezus ook verkoelt, 1. Joh. 4:8.

Vers. 2,3 maakt vs. 1 praktisch met het gebod tot gastvrijheid. Wij moeten ook gastvrij zijn voor medegelovigen, maar ook en speciaal als het vreemdelingen zijn. Daartoe roept het Nieuwe Testament ons ook op, Rom. 12:13, 1 Petr. 4:19. Gelovigen moeten hun huizen openstellen voor rondreizende dienaren (Matt. 10:11,12, Hand. 9:43; 16:15, 21:8 en Filemon: 22) en voor de samenkomsten, Hand. 2:46. Er zijn broeders en zusters die hulp nodig hebben, Matt. 25:34-40. Door gastvrij te zijn hebben sommigen, zonder het te weten, engelen onderdak

geboden. Dit wijst waarschijnlijk op Abraham, Gen. 18. Wij zegenen anderen en worden zelf ook gezegend. Het is een gebod om aan de gevangenen te denken en aan hen die slecht behandeld worden. De eerste gelovigen kwamen ervoor in actie. Als medegelovigen om hun geloof gevangen zaten bezochten zij hen. Als gelovigen door benden waren ontvoerd, kochten zij hen vrij. Als broeders en zusters hun bezittingen waren beroofd, voorzagen zij hen van al het nodige.

Vs. 4 Naast de broederliefde is er ook een reine huwelijksliefde. Het door God ingestelde huwelijk moet in ere worden gehouden. Gelovigen moeten weten en beseffen dat elke vorm van seksuele onreinheid het huwelijk ontheiligt. De door God geschapen mogelijkheid om door geslachtsgemeenschap als man en vrouw één te worden mag alleen maar plaatsvinden binnen het huwelijk, Gen. 2:24,25. Het huwelijksbed wordt ontheiligt door overspel en hoererie. Het is een misdaad om zich als een derde erbij te voegen of één van de twee eruit te verdrijven. Wie zich schuldig maakt, overtreedt Gods orde en ruïneert andermans huwelijk.

5,6 Nu wijst de schrijver hen op de zonde van hebzucht. Zij hadden financiële verliezen geleden, Hebr. 10:32-34. Dit kan hun vrijgevigheid verminderen en hen ertoe brengen alles te gaan doen om hun vroegere welstand te herwinnen. In 1 Tim. 6:10 lezen wij dat geldzucht de wortel is van alle kwaad. Wees tevreden met wat je hebt. De Heere verzekert ons dat Hij voor ons zal zorgen, Deut. 31:6. *Ik zal u beslist niet loslaten en Ik zal u ook beslist niet verlaten*, Ps. 118:6. *De Heere is voor mij een grote Helper. Ik zal niet vrezen. Wat zal een mens mij aandoen?* De gelovige kan op de Heere vertrouwen. De Heere weet wat goed is voor hem of haar. Wij moeten werken, blijmoedig geven en de rest aan de Heere overlaten. De Heer heeft altijd meer te geven. Bij Hem is de beurs nooit leeg, 2 Kron. 25:9.

Vs. 7 Dit gedeelte gaat over gelovigen en hun geestelijke leiders en onderlinge verhoudingen. De schrijver begint met de lezers te herinneren aan hen die de gemeente gesticht hebben. Zij hebben hen Gods woord gebracht, waardoor zij tot geloof zijn gekomen. De lezers hebben het einde van hun wandel gezien. Hun voorgangers zijn nu bij de Heere. Hun geloof moeten zij navolgen. In de gemeente van de Heere Jezus mag geen anarchie heersen. Ook nu moeten er erkende leiders zijn, die ervoor zorgen dat alles goed functioneert en niemand vergeten wordt. Alles moet in goede orde geschieden; dan is er blijdschap, 1 Kor. 14:40. In elke gemeente behoren aangestelde opzieners te zijn, die toezien op zichzelf en de kudde. Zij moeten de gemeente van God hoeden, die Hij Zich door het bloed van zijn Zoon verworven heeft, Hand. 20:28. Gemeentestichters laten een erfenis na. Daarom moeten zij ook in ere gehouden worden. Hun nalatenschap:

1) Zij spraken tot hen het Woord van God. Uit andere Bijbelgedeelten weten wij wat hiermee bedoeld wordt: De prediking van het rijke evangelie (Hand. 4:31; 8:25; 13:46), maar ook het onderwijzen in de grondbeginselen van de woorden van God. Het Nieuwe Testament is er duidelijk over dat de verantwoordelijkheid

van de herders van de gemeente is de kudde geestelijk te voeden, dat wil zeggen, hen Gods Woord te brengen, Joh. 21:15-17, Hand.2:42; 6:2; 20:20,21; 27:31,32.

2) Zij leiden een leven dat waard was nagevolgd te worden. Wij hoeven er niet aan te twifelen dat zij de gaven broederlijke liefde, gastvrijheid, reinheid en tevredenheid bezaten. Ook nu moeten de leiders van de gemeenten voorbeelden van de kudde zijn en de gelovigen moeten hen navolgen.

Vers. 8,9 Hun geestelijke leiders waren gestorven en vergeten. De schrijver spoort hen aan om bij alles het oog gericht te houden op de Heere Jezus, Hebr. 12:2,3. Voorgangers gaan heen, maar de Heere Jezus is en blijft voor eeuwig Dezelfde. Gisteren bewerkte Hij een volkomen verzoening voor al hun zonden door het offer van Zichzelf, Hebr. 7:27; 9:12,26; 10:10. Heden vervult Hij in het ware heiligdom de dienst van voorbede voor al de Zijnen op aarde, Hebr. 7:25. Tot in eeuwigheid is de Heere Jezus onze hulp, onze genade, onze kracht en onze leiding. Elke nieuwe generatie moet de goede strijd van het geloof strijden. Het eeuwige leven grijpen en de goede belijdenis afleggen, 1 Tim. 6:12. Leiders komen en gaan, maar de Heere Jezus verandert nooit. De Heere Jezus verbindt ons aan elkaar en aan Hem. De schrijver waarschuwt zijn lezers om zich niet uit hun evenwicht te laten brengen door veelsoortige en ook vreemde leringen.

Vers. 10-12 De verwijzing naar het altaar en ook de legerplaats maken duidelijk om welke vreemde leringen het gaat: het inbrengen van Joodse ceremonies in het geloof, zoals verplichte wassingen van het lichaam en eten van het vlees van offerdieren, behorende bij de Oud-Testamentische tabernakeldienst. Dit was voorheen inderdaad voorgeschreven, maar al deze steeds herhaalde offers zijn niet meer nodig, omdat het éénmalige offer van het lichaam van de Heere Jezus ons reinigt van alle zonden. Sommige lezers zijn in de war gebracht en denken dat het naleven van die praktijken noodzakelijk zijn voor vergeving van zonden. Zondenvergeving op grond van steeds te herhalen ceremonies is een verloochening van de genade van Jezus. Met voedsel waarin '*geen baat wordt gevonden*' wordt niet voedsel bedoeld wat nodig is om in leven te blijven, maar het gewijde vlees van ritueel geslachte dieren waar Joden heil van verwachtten. Dit had alles te maken met het 'altaar'. Vlees van dieren kon alleen gegeten worden als de dieren rein waren en ritueel geslacht waren, Lev. 11. Toen de Heere Jezus de Joodse voedselvoorschriften ophief (Mark. 7:19), deed Hij ook het 'altaar' waar alles in het leven van de Joden om draaide weg. Het naleven van voedselvoorschriften heeft geen geestelijk nut, reinigt niet van zonde en brengt geen vrede met God. Het hart moet zijn vastheid niet vinden in voedsel maar in genade! Genade is Gods goedheid voor wie het niet verdient. De Heere Jezus heeft door één daad de reiniging van de zonden tot stand gebracht, Hebr. 1:3; 2:9. Het Griekse woord voor 'gesterkt worden' is een juridische term: wettelijk gegarandeerd. Het verschaft de gelovige absolute zekerheid over het volbrachte werk van de Heere Jezus op het kruis. Ook voor ons is de les duidelijk: reiniging

van zonde is een vrije gift van God. Het is niet te verkrijgen door rituele daden van de priesters, zoals offers ontsteken, wierook branden of zegenspreuken uitspreken of van eigen werken, zoals vasten en daden van berouw doen. Het offer waarin de Heere God kan rusten is dat van de Heere Jezus.

Sommige lezers ervaren het als een probleem dat het geloof geen zichtbare priester, tempel en offer heeft. Eerder in de brief waren zij erop gewezen dat de Heere Jezus hun offer is. Nu leren zij dat de Heere Jezus ook hun altaar is. Gelovigen hebben dus wel een altaar, een priester en een offer. Hun altaar is het kruis van Golgotha waar de Heere Jezus Zichzelf offerde voor al onze zonden. De Nieuw-Testamentische gelovigen 'eten' van dat altaar. Zij voeden zich met de Heere Jezus en Zijn volbrachte verlossingswerk. En zij weten ook dat Hij, de Hogepriester van hun belijdenis, in het ware heiligdom in de hemel voor hen bidt en pleit. Om net als de Joodse gelovigen, tot wie de schrijver zich richt, te begrijpen waar op gewezen wordt denken wij aan de Grote Verzoendag, Lev. 16.

Op andere dagen mochten de dienstdoende priesters eten van het offervlees, maar van het dagelijkse zondoffer en het offer op de Grote Verzoendag mochten zij dit niet. Wij leren hieruit dat het Christelijke altaar op twee punten beter is dan het Joodse altaar: 1) De Grote Verzoendag bedekt de zonde tijdelijk. Het is een voorafschaduwing van het offer van de Heere Jezus die de zonde wegneemt. 2) Van het offer van de Grote Verzoendag mag niemand eten. Met het offer van de Heere Jezus moet de gelovige zich voeden. Wat zich voeden met Christus inhoudt, wordt duidelijk uit Joh. 6. In beeldende taal nodigt de Heere Jezus hen uit om te komen tot het altaar, waarop Hij geofferd zal worden als de verzoening voor al hun en onze zonden. Om leven te hebben moeten wij Zijn vlees eten en Zijn bloed drinken, Joh. 6:48,53-56.

'Want' in vs. 11 levert het bewijs van het nooit genoeg te waarderen voorrecht van de gelovigen. De Oud-Testamentische priesters kregen niets van het offer op de Grote Verzoendag, want het vlees van het zondoffer werd ook buiten de legerplaats verbrand. Daarentegen putten wij onze geestelijke kracht uit Christus. De lichamen van de op de Grote Verzoendag geofferde stier en bok werden buiten de legerplaats van de Israëlieten verbrand, omdat de zonden van het volk op hen gelegd werden. Daarom wijst vs. 12 erop dat de Grote Verzoendag een type is en de Heere Jezus de werkelijkheid. Het buiten de legerplaats verbranden vooraf schaduwde het sterven van Jezus buiten de poort. Niet in de stad, maar op Golgotha trof Jezus Gods oordeel over onze zonden, Mark. 15:20.

. Vs. 12 brengt belangrijke zaken onder onze aandacht:

- 1) Het doel. De Heere Jezus leed om het volk te heiligen. Wij kunnen God alleen aanbidden en dienen als onze gehele schuld en verontreiniging is weggedaan.
- 2) De prijs. De Heere Jezus heiligde Zijn eigen volk door Zijn eigen reine bloed.
- 3) De plaats. De Heere Jezus is ook de Zonedrager Die, door het volk wordt vervloekt, veracht, verworpen en buiten de poort gedood, Lev. 24:14, Num.

15:35. Het is belangrijk dat er aandacht op gevestigd wordt dat de Heere Jezus heeft geleden 'buiten de poort'. Dit houdt in dat Hij buiten de heilige stad en dus ook buiten de tempel geleden heeft. Hiermee wordt eens te meer duidelijk, dat de dood van Jezus de radicale en complete breuk markeert met het Judaïsme. Zijn sterven luidt een nieuw handelen in van de Heere God met Zijn eigen volk.

Vers. 13,14. Uitgaan tot de Heere Jezus is de juiste reactie. De schrijver roept zijn lezers op om volledig afstand te nemen van het Judaïsme met zijn zichtbaar altaar, zichtbare offers en zichtbare priesters, en in het geloof uitsluitend te zien op de Heere Jezus. De ware gelovige heeft part noch deel aan een godsdienstig systeem, dat de Heere Jezus heeft verworpen. Ook wij moeten niets te maken willen hebben met hen, die de Heere Jezus verwerpen en wij moeten leren niet te vertrouwen op de zichtbare dingen. Wij moeten alle godsdienstige systemen verlaten en uitgaan naar de Heere Jezus buiten de legerplaats en ook Zijn smaad dragen. Net als de Oud-Testamentische heiligen zijn gelovigen pelgrims op aarde.

Uit de Hebreeënbrieff leren wij welke vier dingen daarvoor nodig zijn:

- 1) Het verlaten wat aan de wereld bindt.
- 2) Op weg gaan naar een heiligdom.
- 3) Doorgaan tot het doel bereikt is.
- 4) Onderweg ontberingen verdragen.

Gelovigen zijn pelgrims die op weg zijn naar het hemelse Jeruzalem. *Wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige*, Hebr. 13:14. Deze brief is ook geschreven vlak voor de vernietiging van de tempel. De priesters hadden het voorhangsel hersteld en hun dienst ook hervat, maar vs. 14 gaat binnenkort in vervulling. In het jaar 70 N.C. werd Jeruzalem verwoest.

Vers. 15,16 gaan over de juiste aanbidding. God in waarheid aanbidden kan alleen door de Heere Jezus. Wij offeren ook geen dieren meer in de tempel; wij hebben nu wel de toegang tot het ware heiligdom, de hemelse tabernakel, waar onze Hogepriester is, Hebr. 8:1,2. Door Hem kunnen wij voortdurend lof offers brengen. Nu de Heere Jezus de Middelaar tussen de Heere God en Zijn volk is. Hij biedt door Zijn priesterlijke dienst onze gebeden, dank en lof prijs aan God aan, 1 Tim. 2:5,6. De Heere verlangt geen geslachte kalveren, maar aanbidding door mensenmonden uit dankbare harten. Door de Heere Jezus bidden en danken wij voor broederlijke liefde en gastvrijheid (die wij geven en ontvangen, vers. 1,2), onderling meeleven (vs. 3), huwelijken (vs. 4), Gods liefdevolle zorg en bescherming (vs. 5) en de door Hem gegeven leraren en voorgangers die Gods Woord met ons delen, over ons waken en ons tot een model zijn (vers. 7,17). En schrijft de schrijver verder: Vergeet bij uw offers van lof en dank aan God de offers van goeddoen en het onderlinge hulpbetoon niet, want aan zulke offers heeft de Heere een welgevallen, vs. 16.

Sommige lezers vroegen zich af of ze God nog kunnen behagen als ze niet meer kunnen aanbidden in de tempel te Jeruzalem. De schrijver van de Hebreeënbrief antwoordt daarop net als Jacobus wat God van hen verwacht: *De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking en zichzelf onbesmet bewaren voor de wereld, Jak. 1:27*. Hij zegt: Doe goed en deel uit! Weldoen is goeddoen aan onze medemensen als een offer aan de Heere God. Eerst geven aan de Heere en vervolgens door Hem aan de mensen, 2 Kor. 8:5. Onder de eerste gelovigen waren veel arme gelovigen. Onderling hulpbetoon is het uitwendige bewijs van een rein innerlijk geloof. Deelnemen aan een dienst van aanbidding en lofprijzing is geen vervanger voor hartelijk en praktisch meeleven met onze behoeftige geloofsgenoten. Het tweede bewijst dat het eerste geen lege vorm is.

Vs. 17 Gehoorzaam uw geestelijke leiders. Geen enkele groep kan zonder leiding ordelijk en vreedzaam functioneren. Wij moeten ook weten, dat onze leiders voor twee dingen ook verantwoordelijk zijn. Zij moeten 1) zorgen voor het geestelijk welzijn van de aan hen toevertrouwde gelovigen en 2) waken over hun zielen. Het Griekse werkwoord waken is letterlijk de slaap verjagen. De oudsten mogen niet indutten tijdens hun werk. De ernst van hun taak komt uit in het woord 'zielen'. De ziel is het eeuwige deel van de mens en het individuele van de persoon. De ziel omvat het innerlijke wezen van de mens, de wil, het verstand en gevoel. Zij moeten zich voor hun herderlijke werk verantwoorden bij de Heere. Van hen moeten de gelovigen leren hoe zij op hun beurt zich moeten verantwoorden voor de rechterstoel van Christus, 2 Kor 5:10. Gelovigen moeten eraan meewerken dat de oudsten hun taak kunnen vervullen met vreugde en niet al zuchtend, vs. 17. Herders worden verdrietig en raken ontmoedigd als schapen eigenzinnig en weerspanning zijn. Ongehoorzaamheid schaadt niet alleen de individuele gelovige, maar ook de gehele gemeente.

Vers. 18,19 Onenigheid, bitterheid en verwarring doen gelovigen geen enkel nut, Hebr. 12:15. Behalve gehoorzamen aan de plaatselijke oudsten moeten de gelovigen ook bidden voor broeders en zusters buiten de gemeente. De groep die met ons wordt aangeduid (vs. 18) bevindt zich in moeilijkheden die verder niet omschreven worden. Dezelfde houding en lusteloosheid die zij hebben ten opzichte van hun plaatselijke oudsten, hebben zij ten opzichte van Christelijke werkers die zich over hun lage geestelijke peil zorgen maken. Als de Hebreeënen zich geestelijk met hen verbonden weten en voor hen bidden, zullen ze ook naar hen luisteren. Zij moeten zich verbonden weten met de ene wereldwijde gemeente en in het werk van de Heere betrokken zijn door wederzijdse informatie en gerichte voorbede.

Geestelijke dorheid en onverschilligheid heeft uitwerking op het gebedsleven. Letterlijk staat er: Begin te bidden en blijf bidden! De schrijver schrijft niet over

moeilijkheden, maar schrijft: *Wij zijn ervan overtuigd dat wij een goed geweten hebben, omdat wij in alle dingen ook goed willen wandelen.* Vreest hij dat de ernstige woorden eerder in de brief verkeerd zijn begrepen? Of slaat het op de lange tijd dat hij niets van zich heeft laten horen?, vs. 19. In ieder geval is heel duidelijk dat hij op dezelfde lijn zit als alle andere schrijvers van het Nieuwe Testament, namelijk, dat in de dienst van de Heere een goed getuigenis nodig is. Wanneer wij actief bezig zijn in het werk van de Heere, terwijl wij een slecht geweten hebben over de bepaalde zaken, dan heeft dit een verontreinigende werking. Hij vraagt hen om te bidden dat hij eerder aan hen teruggegeven mag worden. Hieruit zien wij dat hij met hen verbonden was en het contact wil hernieuwen. Waarschijnlijk omdat zijn aanwezigheid elders nodig was is hij zo lang van hen gescheiden.

Vers. 20,21 Zegenbede. Vanuit de zekerheid dat de Heere God werkt voor ons bidt hij de Hebreëen te zegenen en te bevestigen in hun geloof. Hij bidt tot de God van de vrede, de Bron van vrede. Hiermee wijst hij op drie waarheden: 1) De Heere heeft Zijn vrede bewerkt tussen Zichzelf en opstandige zondaars. 2) De Heere kan vrede bewerken in de harten van de gelovigen die vervolgd en verdrukt worden en werden in een voor hen vijandige omgeving, Hebr. 10:32,33 en 3) De Heere kan vrede bewerken in een gemeente waar de gelovigen eerst niet met elkaar overweg konden en hun leiders niet gehoorzaamd werden, 10:25.

Waarom is hij er zeker van dat zijn gebeden verhoord zullen worden? Omdat de eeuwig onveranderlijke God in het verleden ook machtige dingen heeft gedaan: a) Hij heeft de grote Herder van de schapen, onze Heere Jezus Christus, uit de doden teruggebracht. b) Hij heeft met ons een eeuwig verbond gesloten op grond van het bloed van Christus. De schrijver begint met de opstanding. Dit is de eerste keer dat de schrijver in deze brief spreekt over de opstanding. Dit heeft hij bewaard voor zijn laatste en grootste zegenbede voor de Hebreëen. De opstanding van de Heere Jezus betekent Zijn overwinning over zonde, dood en satan, Hebr. 2:14,15. De Heere God is machtig om de gelovigen toe te rusten met alles wat nodig is om Zijn wil te doen, vs. 21.

Dit is de enige plaats waar de Heere Jezus de Grote Herder van de schapen wordt genoemd. De Joodse lezers weten dat er in Jes. 63:11 staat, dat de Heere aan Mozes en Zijn volk dacht en Zich noemt: *Hij die hen deed opgaan uit de zee met de herders van Zijn kudde.* Wij weten ook vanuit Hebr. 10:1 al, dat de vele gebeurtenissen uit het Oude Testament het Nieuwe Verbond vooraf schaduwen. Mozes is een type van Christus, de Rode Zee een type van het graf, de uittocht een type van de opstanding en het Oude Verbond een type van het Nieuwe Verbond. De Heere Jezus noemt zich de Goede Herder, Joh. 10:11. Hij leidt Zijn volk als een Herder en regeert in genade en liefde. Hij redt hen door Zijn eigen bloed en bewaart hen voor Zichzelf. Hij stierf om Zijn volk te redden. Door Zijn bloed benadrukt Hij Zijn zelfopoffering als de Goede Herder, Joh. 10:15. Driemaal

noemt de schrijver in dit hoofdstuk de voorgangers of oudsten zo. Zij zijn onze herders van Gods kudde, vers. 7,17,24. Daarom wijst hij hier op de Heere Jezus als het grote voorbeeld voor de herders in de gemeente.

Vs. 20 eindigt met: *Op grond van het bloed van het eeuwige verbond*. Dit is het tweede bewijs dat God gebeden kan beantwoorden. De opstanding van de Heere Jezus Christus uit de doden is het bewijs dat de Heere Jezus door het storten van Zijn bloed voldaan heeft aan Gods eisen voor zondevergeving. Daardoor kan het eeuwige verbond van God met Zijn volk in werking treden. Om drie redenen is dit Nieuwe Verbond eeuwig: 1) Het is gegrond op het kostbare bloed van de Heere Jezus Christus. Hij, Die sterft is God in het vlees. Gods Zoon offert Zich door de eeuwige Geest, Hebr. 9:14. 2) Het bewerkt eeuwig leven voor Zijn eigen schapen. Hij geeft hen eeuwig leven en zij zullen voorzeker nooit verloren gaan tot in alle eeuwigheid, Joh. 10:11-28. 3) Het is een blijvend verbond. Het verschil met het verbond van Mozes is, dat het volkomen afdoende is en nooit zal worden vervangen of opgeheven, vs. 21. Het werk van de Heere God in ons.

Het gebed is, dat God ons in staat stelt te leven als een gelovige. Wat is leven als een gelovige? Gods wil doen of anders gezegd: de Heere gehoorzamen. Eerst moeten wij de rechte prediking kennen om als volwassen en geoefende gelovigen goed van kwaad te kunnen onderscheiden, Hebr. 5:13. Wij moeten ook Gods Woord goed kennen om te kunnen gehoorzamen en ernaar te leven. Omdat God in ons werkt 'door Jezus Christus', kunnen wij ernaar leven. Iemand heeft eens gezegd: *Wij kunnen als Christen leven, omdat God het in en door ons doet*. De Heere Jezus is niet alleen de Hogepriester Die bewerkt heeft dat onze zonden vergeven zijn. Doordat Hij in ons woont en werkt, geeft Hij ons als de Leidsman en Vol einder van ons geloof dagelijks ook de kracht als gelovige te leven. Hij wil ons toerusten in alle goed werk. Het met toerusten vertaalde Griekse werkwoord betekent volmaken. Het heeft een ruime betekenis. Behalve volmaakt toerusten betekent het ook herstellen en verzoenen. Al deze begrippen zijn aanwezig in het werk van God in de gelovige. Hij verzoent, herstelt, rust toe en stelt ons in staat om het goede te blijven doen. Het doel van het Christenleven is de Heere vreugde te brengen. De Heere Jezus is het zo waard om nu en tot in alle eeuwigheid lof en eer te ontvangen.

Vers. 22-25 Net als de lezers van toen moeten ook wij met een ontvankelijk hart luisteren naar wat in de gemeente uit de Bijbel wordt voorgelezen. De brief aan de Hebreëen is geen korte en makkelijke brief. De schrijver zegt zelf dat het een preek is: 'woorden van vermaning'. Het voorlezen van deze brief duurt een uur. Voor de eerste generatie gelovigen was dat niet lang. Een werker op doorreis maakte het wel eens veel langer, Hand 20:7-9. Wij moeten altijd bereid zijn om te luisteren naar de prediking met uitleg en toepassing van Gods Woord. Het eerste teken van een opwekking is altijd een hernieuwd verlangen om Gods Woord te horen en toe te passen in ons eigen hart en leven.

Vs. 23. De aankondiging van het bezoek van Timotheüs. Timotheüs is uit gevangenschap losgelaten en zodra hij bij de schrijver is aangekomen willen zij samen de Hebreëen bezoeken, vs. 24. Zoals alle Nieuw-Testamentische brieven heeft deze brief een persoonlijke groet. De schrijver brengt hen ook de groeten over van de broeders uit Italië. Alle voorgangers en gelovigen worden gegroet. Door het tweemaal herhaald 'al uw' laat de schrijver uitkomen, dat hij daarvan werkelijk niemand in de gemeente uitsluit en wil dat degenen die niet bij de voorlezing aanwezig zijn later alsnog gegroet worden. Vanwege hun geestelijke problemen zal een aantal gelovigen niet bij elkaars samenkomst aanwezig zijn, Hebr. 10:25. Hij wil dat allen en vooral zij die dit het meest nodig hebben zullen horen wat hij tegen hen te zeggen heeft, vs. 25. Gods genade is voor hen allen! Veel brieven eindigden in die tijd met: *Moge het u of jullie goed gaan, moge de goden u welgezind zijn.* Gelovigen bidden elkaar Gods genade toe. Genade is een onverdiende gunst. Als gevolg van Zijn onverdiende goedheid stierf de Heere Jezus voor al onze zonden. Uit genade zijn wij behouden en is onze schuld weggedaan. Uit genade mogen wij straks het hemelse Jeruzalem binnengaan, de stad van God. Genade is Gods altijd voor ons beschikbare liefdevolle hulp, Hebr. 4:16. De uitdrukking van 'amen' is een Hebreeuws woord dat voorwaar of zeker betekent. Dit was een gebruikelijk antwoord van een groep gelovigen, wanneer zij instemden met een gebed of met aanbidding. De schrijver verwachtte dat zijn lezers (zowel toen als nu) zouden instemmen met zijn loflied en het overige wat hij in deze leerzame brief heeft opgeschreven.

Samenvatting

De Hebreëen hebben een zwak geloof en weinig liefde voor hun medegelovigen. Zij behoren zich te kenmerken door hun gastvrijheid en bewogenheid, vs. 1. Zij moeten weten dat door huwelijksontrouw en geldzucht de agapé liefde verdwijnt, vers. 4-6. In hun gehoorzaamheid aan de oudsten moet de agapé liefde het motief zijn, vers. 7-17. Zij moeten het geloof van hun geestelijke vaders, die hen zijn voorgedaan, navolgen en zien op de Heere Jezus, die eeuwig Dezelfde is, vs. 8. Zij moeten niet terugkeren tot het Levitische systeem met zijn tijdelijke steden, tempel en altaar, dat zij verlieten toen zij de Heere aanvaardden. Zij moeten zich één maken met de afgewezen Heiland en als pelgrim al reizend naar de hemelse stad, vers. 9-14. Zij moeten dankbaar, behulpzaam en aan hun oudsten gehoorzaam zijn, vers. 15-17. Zij moeten vertrouwen op Gods genade, de bron van onze kracht, vers. 18-25. Daarom is het omgewisselde leven de enige manier om te leven als een christen. Het is echt niet moeilijk om als een Christen te leven. Het is onmogelijk! De Heere Jezus in ons, is ons leven! Men kan de kwaliteit van ons geloof in de Heere Jezus beoordelen aan de manier waarop wij ons nu gedragen. Ons leven is de graadmeter van onze leer. Ik, Johan, ben dankbaar dat ik u of jou mocht dienen met het mooiste leven hier op aarde en de eeuwigheid. P.S. Ik ontving hulp van Willam Mac Donald en Warren Wiersbe. Shalom, Johan